Вівторок, 28 вересня 2004 року. № 180 (3430)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ПРИНАЙМНІ ВДВІЧІ ЗРОСТЕ ФІНАНСУВАННЯ СЕЛА НАСТУПНОГО РОКУ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Традиційна виставка-ярмарок «Осінь у Чубинському» цього року набула нового, міжнародного, статусу і відбулася під партронатом Голови Верховної Ради України та Народної аграрної партії.

Найголовніше, що цікавило селян, — що чекати їм у майбутньому. Володимир Литвин відповів: значного поліпшення фінансування. Принаймні вдвічі.

Ярмарок для селян — зазвичай гарний спосіб реалізувати вирощене і виготовлене, а для городян — чудова нагода зробити якісні та недорогі закупи на зиму. На цьогорічному ярмарку в селі Чубинському в Бориспільському районі під Києвом представили свою продукцію — овочі, фрукти, мед, насіння, саджанці, засоби захисту рослин, добрива, техніку — сотні підприємств та фермерських господарств з багатьох областей України. Вперше учасниками виставки стали й міжнародні агропромислові компанії. Її організаторами виступили Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин, корпорація «Украгропромбіржа» і Асоціація фермерів та приватних землевласників.

(Закінчення на 2-й стор.).

Коротко про важливе

Учора

■ Розкрито вбивство одного з ветеранів кримськотатарського національного руху Омерова.

■ З вибухівкою затримано киянина, котрий за контрактом служив у Грозному.

Сьогодні

■ У Южноукраїнську на Миколаївщині відбудуться навчання із захисту населення під час надзвичайних техногенних ситуацій, зокрема, ліквідації пожежі на Южноукраїнській АЕС за умови радіоактивного зараження.

У НОМЕР

«Вугільному сценарію» бракує виконавців

Вуглевидобувні підприємства Донеччини не повністю виконують завдання із постачання палива на ТЕС: за вісім місяців відвантажено 5,8 мільйона тонн — лише 88 відсотків від завдання. Про це на нараді в Донецьку заявив заступник голови обласної держадміністрації Володимир Логвиненко. За його словами, в основу подальшого розвитку теплової енергетики області повинен лягти так званий вугільний сценарій. За умов повного забезпечення споживачів, дефіцит вугілля становить понад чотири мільйони тонн. На початок осінньо-зимового періоду до 1 жовтня запаси на складах теплоелектростанцій повинні становити 784 тисячі тонн.

Технічно підприємства електроенергетики і газового господарства до осінньо-зимового періоду вже готові, однак обладнання та інженерні комунікації паливно-енергетичного комплексу потребують оновлення. У зв'язку із цим в області спільно із Національною академією наук розроблено програму розвитку твердопаливної енергетики. Її основним напрямом є модернізація ТЕС із впровадженням нових технологій спалювання вугілля і заміна котлів енергоблоків, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ**.

Герой-рятівник — студент-медик

Іван Бугера — студент четвертого курсу Тернопільської медичної академії імені Івана Горбачевського став «Героєм-рятівником 2004 року». Він врятував життя 20 своїм ровесникам. Майбутні медики, котрі лікувалися в заміському санаторії-профілакторії, їхали вранці автобусом на заняття. Раптова смерть обірвала життя водія. Автобус залишився без керування. Іван не розгубився. Він скерував автобус на безлюдну вулицю і заглушив двигун. Нещодавно Міністр внутрішніх справ України вручив Іванові Бугері «Відзнаку за мужність у надзвичайних ситуаціях» II ступеня, **повідомляє наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА**.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Київ відзначав 70-ту річницю повернення місту статусу столиці. Щоправда, через дощ кияни не поспішали зайняти місця перед концертними майданчиками, тож правоохоронці були в більшості.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Газету не помилували

24 вересня Вінницький обласний апеляційний суд залишив без змін рішення місцевого Ленінського суду про призупинення до 29 жовтня ц. р. випуску «Вінницької газети», засновниками якої є міськрада і її виконавчий комітет.

Як уже повідомляла наша газета («ГУ» за 21 вересня ц. р.), ухвала суду була прийнята на підставі звернення до територіальної виборчої комісії довіреної особи кандидата у Президенти України Петра Симоненка — народного депутата України Віктора Петрова. На його думку, «Вінницька газета» своєю публікацією «Проколи Симоненка» агітувала проти претендента на посаду керівника держави, чим порушила ст. 64 закону про вибори Президента.

Незважаючи на це, планувався вихід у світ газети за вівторок. Як пояснив редактор газети Тарас Борисюк, «ми поки що не маємо на руках рішення суду», **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК**.

Апеляційний суд Луганської області відклав розгляд «справи Александрова» на 19 жовтня

ПОЛІТИКА

Демократично — не тільки для світу, а передусім для країни

Розпочався триденний візит делегації Тимчасового комітету ПАРЄ зі спостереження за президентськими виборами в Україні

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З переговорів у Верховній Раді розпочала свій візит в Київ делегація Тимчасового комітету ПАРЄ зі спостереження за президентськими виборами в Україні на чолі з Доросом Крістодулідесом. Після зустрічі з Головою ВР Володимиром Литвином, яка тривала на годину більше запланованого часу, пан Крістодулідес зробив коротку заяву для преси. Він зазначив, що члени делегації «дуже задоволені тією інформацією», яку їм надав Володимир Литвин. «Ми також дуже задоволені тим, що поради з боку Ради Європи Верховна Рада взяла до уваги. Ми сподіваємося і віримо, що вибори в Україні пройдуть повністю демократично, прозоро, і українські люди зможуть вільно зробити свій вибір», — сказав член Тимчасового комітету ПАРЄ.

На думку Володимира Литвина, «демократичні вибори потрібні не для Європи і не для світу, а в першу чергу для самої України». «Ми вітаємо створення Тимчасового комітету ПАРЄ зі спостереження за президентськими виборами, оскільки його мета збігається з зусиллями самого парламенту із здійснення чесних і прозорих виборів», — заявив голова українського парламенту. Про це повідомив журналістам прес-секретар Ігор Сторожук, зазначивши, що під час переговорів Володимир Литвин поінформував гостей про напрями роботи Тимчасової спеціальної комісії з моніторингу за виборами, створеної в українському парламенті. Сам факт її створення було сприйнято неоднозначно. Однак В. Литвин висловив упевненість, що діяльність цієї ТСК, яка здійснюється відповідно до чинного законодавства, буде ефективна і спрямована на розгляд принципових речей.

Щодо організації самих виборів, то Володимир Литвин вважає, що ВР має здійснювати парламентський контроль, «жодним чином не втручаючись в організаційно-технічні питання». ВР та її комісія не повинні, переконаний глава парламенту, розглядати скарги і звернення, оскільки це прерогатива ЦВК, а мають виробляти певні рекомендації і звернення до тих інституцій, які спрямовують свою діяльність на конкретне втілення закону про вибори.

Яна СТАДІЛЬНА.

Принаймні вдвічі зросте фінансування села наступного року

(Початок на 1-й стор.).

Цьогорічна «Осінь у Чубинському» перетворилася зі звичайного торговельного майданчика на справжнє мистецьке свято: народні майстри ділилися секретами гончарства, ткацтва, кухні, промислів та обрядів. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, який взяв участь в урочистому відкритті виставки-ярмарку, не лише ознайомився з досягненнями та перспективами вітчизняного сільськогосподарського ринку, а й сам сів за прялку та гончарний круг, скуштував козацького кулешу та подивився кінний театр.

А в розмові з журналістами глава українського парламенту поділився своїми роздумами про останні політичні події. Коментуючи напад на Прем'єр-міністра України Віктора Януковича в Івано-Франківську, Володимир Литвин назвав подібні дії «неприпустимими». «Водночас ми повинні осмислити небезпечні тенденції, які відбуваються в Україні, суспільстві та політикумі», — наголосив він. В. Литвин заявив, що є загроза дестабілізації ситуації в державі та апробується сценарій зриву президентських виборів. За словами Голови ВР, нав'язується небезпечна істерія, яка спричинить поляризацію та розкол України на Схід і Захід. «А відтак, вибори загрожують тим, що новообраний Президент не матиме загальнонаціональної підтримки та не стане загальнонаціональним лідером», — сказав Володимир Литвин. Глава парламенту закликав політиків продемонструвати високу міру відповідальності, Президента України — сказати своє вагоме консолідуюче слово.

Юліана ШЕВЧУК.

Вибори–2004

Центральна виборча комісія зарахувала підписи на підтримку кандидатів у Президенти **Віктора ЮЩЕНКА, Владислава КРИВОБОКОВА** і **Олександра ЯКОВЕНКА** та дозволила їм продовжувати виборчу кампанію.

***

До складу дільничних виборчих комісій за кордоном увійшли представники МЗС і лише шістьох кандидатів у Президенти — **Віктора ЯНУКОВИЧА, Михайла БРОДСЬКОГО, Анатолія КІНАХА, Миколи ГРАБАРА, Олександра МОРОЗА** та **Леоніда ЧЕРНОВЕЦЬКОГО**. Як запевняють у ЦВК, лише ці кандидати звернулися з поданням про включення своїх представників до складу закордонних дільничкомів.

***

Розпочав роботу штаб Місії міжнародних спостерігачів на виборах Президента України від СНД.

***

У Сумах і Донецьку було зафіксовано випадки видачі так званих «паспортів прикриття», за якими люди зможуть протягом дня проголосувати відразу в кількох регіонах, — заявив кандидат у Президенти **Олександр МОРОЗ** на зустрічі з виборцями у Запоріжжі.

***

Представники опозиційних партій пікетували у Харкові обласну держадміністрацію, протестуючи проти порушень виборчого законодавства.

***

Президентська кампанія втрачає ознаки чесності й порядності, перетворюється на змагання політичних технологій і починає нагадувати воєнні дії, — заявив під час туру по Житомирщині кандидат у Президенти **Анатолій КІНАХ**.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

Працівники відділу з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України висловлюють глибоке співчуття головному консультанту відділу Дунаєнко Олександрі Іванівні з приводу тяжкої втрати — смерті матері

Марії Євменівни.

Комусь по «жигулю», комусь «мало не здасться»

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Засідання 24 вересня

Кожному члену фракції КПУ по автомобілю «Жигулі» за свій кошт пообіцяв депутат-банкір Леонід Черновецький у разі підтримки ними його законопроекту про скасування в Україні пільг та привілеїв для посадових осіб усіх гілок влади. До того ж пізніше він навіть розщедрився додатково віддати комуністам в управління свій «Правекс-банк» зі щоденним 350-мільйонним обігом.

Голова підкомітету Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власністю та інвестицій Володимир Черняк уточнив, що документ пропонує акціонувати та приватизувати відомчі медичні заклади, підприємства, заклади відпочинку та лікування, що перебувають у розпорядженні органів державної влади. Окрім того, скасувати всі акти, якими посадовим особам цих органів встановлено будь-які особисті пільги і привілеї, та доручити Кабінету Міністрів України підготувати програму використання коштів, отриманих у результаті акціонування та приватизації цих закладів із спрямуванням їх на відшкодування втрат знецінених грошових заощаджень громадян України.

Співдоповідач зауважив, що члени комітету висловилися за істотне доопрацювання законопроекту для його узгодження з чинними нормативно-правовими актами. Однак більшість голосів у комітеті набрала позиція відхилити проект закону.

Майже всі, хто взяв участь в обговоренні за скороченою процедурою, висунули чимало претензій до законопроекту, водночас висловили готовність голосувати за його прийняття у першому читанні.

Одначе за прийняття документа в першому читанні проголосувало лише 189 народних депутатів (нуль голосів дали «Регіони України», СДПУ(о), «Трудова Україна», «Деменіціативи»). Законопроект відхилено.

Далі представник «Регіонів України» О. Колоніарі, звертаючись до народу України, емоційно повідомив з парламентської трибуни про інцидент із Віктором Януковичем в Івано-Франківську, звинувативши у «вихованні націоналістичних відморозків» його головного опонента у президентських перегонах і завершив однозначним попередженням: «Мало вам це не здасться!». У відповідь «нашоукраїнці» Микола Томенко, а потім і Юрій Кармазін висловили співчуття Віктору Януковичу, а його однодумцям у парламенті закликали до виважених оцінок інциденту і нагадали про «передбачення» глави держави, що нинішні вибори будуть найбруднішими.

Парламентарії розглянули також проект постанови ВР про програму навчання студентів з Республіки Куба в Україні, висловилися у режимі «Різне». Нинішнього тижня народні депутати працюють у виборчих округах, а наступне пленарне засідання — 5 жовтня.

Анатолій БЕНЬ.

У парламенті з'явиться новий центр тяжіння

Депутатська група «Центр» виступила ініціатором утворення парламентської коаліції, до складу якої, окрім «центристів», планують увійти фракції Народної аграрної партії, Народно-демократичної партії та Партії промисловців і підприємців. Про це повідомив народний депутат, член групи «Центр» Володимир Сівкович.

Імовірно, до створюваної коаліції приєднаються й інші фракції. Принаймні, стверджує народний обранець, нині до підписання готується протокол про співпрацю між парламентськими об'єднаннями НДП-ПППУ, НАПУ, «Центр» та «Союз». Водночас парламентарій вважає, що «лідера у цього об`єднання не буде, принаймні до президентських виборів». В. Сівкович висловив також сподівання, що переговори з НАП та НДП-ПППУ про об'єднання вже у жовтні перейдуть в конструктивну площину.

Вл. інф.

Тимошенко можуть викрасти кримінальні структури?

Черговою репресією назвала лідер фракції БЮТ Юлія Тимошенко оголошення її у міжнародний розшук Військовою прокуратурою Росії. Мета цієї репресії, сказала на прес-конференції у кулуарах ВР Ю. Тимошенко, — витіснити її з команди кандидата у Президенти Віктора Ющенка та створити негативний імідж опозиції. Начебто домовленості про такий план дискредитації було досягнуто у Криму лідерами двох держав.

Нагадавши ще раз, що повістки від російської військпрокуратури вона «не отримувала і не отримає», Ю. Тимошенко висловила готовність відповісти на будь-які запитання тамтешнього слідства, якщо вони належним чином надійдуть в Україну. Так само, зауважила лідер БЮТ, у російської військпрокуратури не було жодних підстав вдаватися до міжнародного розшуку, адже громадянка Тимошенко не переховується, згідно з графіком зустрічається з виборцями в різних регіонах України, у тому числі за десяток кілометрів від україно-російського кордону. Тому Ю. Тимошенко має намір у судах різних рівнів оскаржити рішення прокурорського відомства сусідньої держави.

Прогнозуючи подальший розвиток ситуації, лідер БЮТ назвала ім'я конкретного керівника спецслужби, під чиїм кураторством начебто готується протиправна спроба захоплення її на території України руками кримінального угруповання з метою таємно доставити «арештантку» в Білокам'яну. Але навіть маючи таку інформацію, Ю. Тимошенко не збирається припиняти агітаційну роботу у президентській виборчій кампанії, бо не бачить «жодних перешкод» для свого пересування.

Анатолій БЕНЬ.

Або зміна правлячої еліти, або наступність політичного курсу

Партія «Трудова Україна» закликає політичні сили центристського спрямування поступитися амбіціями на користь здоровому глузду заради майбутнього

Поза сумнівом зростання ролі політичних партій в житті українського суспільства. Саме активності добре відомих, маловідомих і практично невідомих широкому загалу політичних партій маємо завдячувати рекордною кількістю претендентів на найвищий пост в державі. Адже 18 кандидатів із 26 — партійні лідери. Демонстрація партійного прапора на виборах-2004 розглядається як генеральна репетиція самостійної участі у виборах-2006, а зниження на парламентських виборах «бар'єра» до 3 відсотків голосів підживлює райдужні (та чи обгрунтовані?) сподівання на формування після виборів власної фракції у Верховній Раді.

Однак якщо об'єктом міжпартійного суперництва на парламентських виборах є 450 депутатських мандатів, то особливість виборів глави держави зумовлена виборюванням одного-єдиного поста. Тож у будь-якому разі, незалежно від персоналій кандидатів, коло основних претендентів невблаганно звужується до двох. Так було на всіх попередніх президентських виборах. Результати минулих кампаній виявляють схильність українського електорату вже в першому турі голосування досить прагматично робити вибір з урахуванням не тільки привабливості для себе політичних позицій кандидатів, а й реальності їх претензій на найвищий пост у державі. На ці обставини політичні партії, які не граються у політику, а роблять її, мають безумовно зважати. Саме тому аж ніяк не всі потужні політичні сили, що представлені власними фракціями у парламенті, виявили намір самостійно кинутися у вир передвиборних змагань.

Головне — сьогодні надзвичайно важливо подбати про збереження передумов для позитивних змін у суспільному житті після виборів. У полемічному запалі окремі кандидати щедрими барвами змальовують повітряні замки, які начебто піднесуться з нічого у височінь після їх перемоги на виборах. Розсипаються обіцянки про майбутній розподіл державних посад, оприлюднюються прожекти з внесення змін до чинного законодавства... От тільки бракує розуміння «дрібнички» — в Україні відбуватимуться вибори глави європейської демократичної держави, та аж ніяк не царя, наділеного безмежною владою.

Владні повноваження глави держави багатьма «прихильниками» демократії, схоже, розглядаються виключно як принадна здобич. Саме тому вони чинять шалений опір спробам збалансувати владні повноваження в державі. Хоч проведення політичної реформи дало б реальну можливість створити передумови розвитку механізму здійснення публічної влади в бік європейської моделі.

Та навіть за чинними нормами Основного Закону ефективне здійснення значної частини повноважень Президента України залежить від його конструктивної співпраці із всенародно обраним парламентом. Приміром, призначення Прем'єр-міністра України потребує згоди більшості від конституційного складу Верховної Ради України. А без прем'єра неможливо сформувати уряд —кандидатури міністрів має назвати саме він. Президент, здійснюючи призначення, діє за поданням.

Але формування уряду — ще не все, незрівнянно складніше забезпечити ефективне функціонування всієї системи державного управління. А це знову-таки потребує постійної парламентської підтримки законодавчих та бюджетних пропозицій уряду. В недавньому минулому глава держави, наклавши «вето» на прийнятий Верховною Радою закон, врегульовував відповідні правовідносини своїм указом, посилаючись на відсутність закону. Це робило уряд менш залежним від законодавців. Завдячуючи інтенсивній діяльності парламенту, становище помітно змінилося: кількість «білих плям» у законодавчому регулюванні істотно зменшилася. Та життя на місці не стоїть, тож раз у раз виникає необхідність скоригувати норми законодавства відповідно до потреб управлінської практики. А це може зробити лише парламент. Президент цілком спроможний заблокувати прийняття того чи іншого нового закону, але він не може своїми указами скасовувати вже чинні закони.

Саме з огляду на ці обставини політична партія «Трудова Україна» та її фракція у Верховній Раді докладали і докладають чимало зусиль для забезпечення ефективної співпраці коаліційного уряду Віктора Януковича та парламентської більшості, їх солідарної відповідальності за здійснення державного управління. І суспільні реалії переконливо засвідчують цілковиту виправданість такої позиції.

Закріплення позитивних тенденцій в економічному розвитку країни; реальні зрушення в реформуванні пенсійної справи, трудових відносин, судової системи, Збройних Сил; оптимізація міжбюджетних відносин та оподаткування — все це стало можливим тому, що на зміну розбрату у відносинах органів законодавчої та виконавчої влади прийшло спільне вболівання за стан справ у державі та долю народу. «Трудова Україна» вважає і своїм досягненням те, що практична реалізація Політичної угоди між коаліцією парламентських фракцій та груп і очолюваним В. Януковичем урядом забезпечила помітний поступ українського суспільства в подоланні бідності та підвищенні загального добробуту, здійсненні економічних реформ та створенні сприятливого, соціально орієнтованого економічного середовища.

Наочно плідність співпраці парламенту і уряду виявили підсумки минулої, п'ятої сесії Верховної Ради цього скликання.

На жаль, сьогоднішня ситуація в більшості є досить непростою. Проте ми впевнені, що започаткований новий формат співпраці парламенту і уряду є оптимальним, конструктивним і продуктивним, а отже, і таким, що обов'язково буде затребуваний. Сподіваємося, що після завершення виборчої кампанії припиняться і «тектонічні» процеси, спрямовані на розвал парламентської коаліції.

Прийнято 231 закон, з яких 91 — внесено Кабінетом Міністрів України (на четвертій сесії таких законів прийнято вдвічі менше —46).

Ініціатива і наполегливість глави уряду забезпечили продуктивність роботи Консультативної ради з питань співробітництва Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України (тільки під час п'ятої сесії відбулося 11 засідань). Особисті зустрічі Прем'єр-міністра з окремими депутатами, його спілкування у фракціях та групах стали важливим каналом доведення до найвищого органу в системі виконавчої влади позиції народних обранців, яка, у свою чергу, значною мірою відображає настрої, побажання та очікування виборців.

■ ■ ■

У намірі «Трудової України» не входить сприяння тому, щоб український народ ставав заручником агресивного оточення особи, наділеної величезними повноваженнями

■

Розглядаючи президентські вибори як засіб наближення влади до потреб суспільства, а не місце демонстрації власних амбіцій та апетитів, політична партія «Трудова Україна» вирішила підтримувати єдиного кандидата від влади. Рішення прийнято партією з огляду на необхідність зберегти і раціонально використати усталений механізм співпраці законодавчої і виконавчої влади та враховуючи особисті якості претендента на пост глави держави.

Ключовий критерій ставлення партії до окремих політиків — їх позиція щодо політичної реформи. Адже у намірі «Трудової України» аж ніяк не входить сприяння тому, щоб український народ ставав заручником агресивного оточення особи, наділеної величезними повноваженнями.

Неабияку роль відіграло і прагнення нашої партії забезпечити політичну єдність українського суспільства. Етнічна та конфесійна строкатість населення, непросте минуле єднання українських земель можуть за необачності політиків обернутися цілком реальними загрозами цілісності України. Надто значними є втрати нашого народу, щоб припустити такий перебіг подій. Тому VII з'їзд нашої партії у своїй резолюції вказав на неможливість підтримки кандидата у Президенти України, «чиї дії розмежовують громадян України на мешканців Сходу і Заходу, російськомовних і україномовних громадян, лівих і правих, віруючих різних конфесій, віросповідань та атеїстів, представників різних етнічних груп».

Публічно висловлені Прем'єр-міністром Віктором Януковичем цілі — зростання добробуту людей, створення нових робочих місць, справедливо оплачувана праця, потужна соціальна політика, якість життя кожної людини — цілком відповідають програмним засадам політичної партії «Трудова Україна».

Як відомо, «Трудова Україна» підкреслила у своєму маніфесті, що розглядає потужний середній клас фундаментом цивілізованого суспільства. Натомість реальна слабкість цього класу у вітчизняних умовах постійно загрожує соціальною напруженістю та конфліктами. Надзвичайно важливо, щоб майбутній глава української держави усвідомлював необхідність подолання бідності й докладав на практиці для цього всі необхідні зусилля.

Водночас було б неправильним твердження, що «Трудова Україна» не бачить серйозних проблем у розвитку українського соціуму. У своєму маніфесті партія висловилася за необхідність більш справедливого розподілу суспільного багатства, обмеження свавілля фінансово-промислових груп. Апофеозом несправедливості в Україні визначено корупцію, яка «руйнує віру в закон, а отже, у владу». Стурбованість викликає глибока криза в галузі освіти.

Послідовна прихильність партії до широкого громадського діалогу та солідарної держави зумовлює і вибір засобів розв'язання наявних проблем: не роздмухуванням протистояння та ворожнечі, а зосередженням суспільної уваги та ресурсів на їх вирішенні. Реальністю вітчизняного суспільно-політичного життя є обмеженість альтернатив. Вибір доведеться робити передусім між ймовірними варіантами перебігу суспільного розвитку. Або зміна правлячої еліти, більш чи менш радикальна, супроводжувана порушенням політичної рівноваги й усіма відповідними наслідками соціально-економічного характеру. Або ж наступність політичного курсу, поглиблення суспільних перетворень і закріплення тих позитивних змін, які окреслилися. За цих умов партія «Трудова Україна» закликає політичні сили центристського спрямування поступитися амбіціями на користь здоровому глузду заради майбутнього, заради України.

Ігор ШАРОВ,
народний депутат України,
керівник депутатської
фракції політичної партії
«Трудова Україна».

Друкується за рахунок квоти депутатської фракції «Трудова Україна».

БАЛАНС ТИЖНЯ

Не питай його даремно, що таке любов

Хай би що казали спостерігачі, а минулого тижня найбільше виводили з рівноваги ціни на бензин і м'ясо, які стрімко стрибнули вгору, і курсова нестабільність на готівковому ринку валют. За дев'яносто п'ятий бензин російські оператори просили 3—3,10 гривні, а валюту «обмінки» продавали за нечуваним курсом —1 долар за 5,40 гривні. Осіннє покоління, пенсії якого на тижні почали «вирівнювати» з прожитковим мінімумом, зворушливо підраховувало, чи вистачить на життя. Воно хрестилося біля прилавків магазинів, плювало на ринках собі під ноги, відчуваючи, що споживчий кошик як завжди виявиться з діркою.

Старі люди рідко помиляються. Цього ж разу їхні побоювання розділяють й чимало урядовців, які свідомі того, що рік складається не з двох, а з дванадцяти місяців. Адже для того, щоб підняти «з долу» пенсійний мінімум, наступного року знадобиться понад 12 мільярдів гривень, а нинішнього — щонайменше 3,3. І це за умови, якщо уряд утримає ціни і не втратить темпів економічного зростання. На думку багатьох експертів, матеріальних підкріплень такого рішення проект держбюджету на наступний рік не містить, отже, Пенсійному фонду лишається Бога молити, щоб економічне зростання не вщухало.

Під час презентації держбюджету на наступний рік у парламенті з'ясувалося, що проектне співвідношення зростання заробітних плат, з яких ми сплачуємо страхові пенсійні внески, і рівня інфляції на рік наступний не виключає появи неабияких дірок у споживчому кошику і пенсіонерів, і працюючих.

Стає зле від думки, що живеш у країні, економічне зростання якої упродовж останніх п'яти років дивує весь світ, але яка пропонує своєму громадянину — зазирніть у споживчий кошик — новий костюм один раз на десять років. Немає грошей? Навпаки, в уряді і в банківській системі сьогодні забагато грошей (читай «Таємниця Казначейської панчохи», «ГУ» за 14 вересня ц. р.). Мабуть, немає уряду, здатного дати їм раду у спосіб, який не загрожував би населенню інфляцією на споживчому ринку. Звідси й недовіра пенсіонерів у щирість почуттів до них з боку Кабінету Міністрів.

Очевидно, уряд може розраховувати на взаєморозуміння, лише нейтралізувавши інфляційні подразники. На думку Першого віце-прем'єра Миколи Азарова, достатньо ефективної протидії ціновому збуренню на світовому ринку нафтопродуктів. Але цього явно замало. Те, що російські нафтотрейдери не сприйматимуть мови меморандумів, ми передбачали ще в серпневих балансах. Микола Янович слушно зазначає, що підвищення російського мита на нафту з 1 жовтня цього року вдарить цінами по нафтопродуктах (за останні півроку Росія збільшила експортне мито з 29 до 89 доларів за тонну). Фактично ціни на нафту зросли більш як утричі, тоді як вартість нафтопродуктів на ринку, дякуючи штучному стримуванню, зросла приблизно на 50 відсотків. Хіба нам не допоможуть уже в жовтні досягти європейського рівня на автозаправках?! Але це ще не все. Мито змінюватимуть відповідно до цін на російський експортний сорт Urals на світовому ринку. До того ж з 1 січня 2005 року у Російській Федерації зростає податок на видобуток нафти. Для росіян — це плата за зниження податків, для українців — за неспроможність уряду ефективно протистояти інфляційним викликам. Окрім нестабільності світових цін на нафту, яку підігрівають світові війни і роздмухують глобальні буревії, провокує інфляцію і надмірне розширення грошових агрегатів через нестримну закупівлю валюти в резерви. І дивовижно висока економічна кон'юнктура, яка сприяє нарощуванню пропозиції виробників. І дорогий імпорт. І багатовитратність виробництва м'яса після торішнього неврожаю кормових культур. І курсова нестабільність на готівковому ринку валют — як наслідок інфляційних очікувань. Тож витоки урядової ласки слід шукати не на екранах телевізорів, а в параметрах Основ кредитно-грошової політики на кінець 2004-го — на 2005 рік. Прогноз інфляції-2004 банкіри поміняли до 9 відсотків (це більше, ніж за підсумками минулого року) вже через кілька днів після того, як уряд висловився на користь 7, а інфляції-2005 — до 6—7 відсотків. Прогноз банкірів передбачає закручування «гайок» на валютному ринку у бік посилення гривні, але на тижні вона різко падала на готівковому ринку проти долара. Вірна ознака того, що ціни зростатимуть. Схоже, що НБУ застосує масштабну стерилізацію грошової емісії, яка потягне за собою подорожчання кредитів і проблеми з банківською ліквідністю.

Різка ревальвація гривні по відношенню до долара лякає експортерів, котрі роблять бізнес на заниженому (напівреальному) курсі, формуючи левову частку валютних надходжень країни. Але вона бентежить і населення, котре тільки-но відчуло довіру до банків, не востаннє через те, що процентні ставки за кредитами та депозитами були помірні, зберігали тенденцію до зниження. Нацбанк ще може собі дозволити, як це трапилося минулого тижня, закликати населення утриматися на кілька днів від купівлі доларів через несподіваний стрибок його вартості — громадськість прислухається. Уряд не може закликати нас не ходити в магазини — безглуздо та й не зрозуміють.

Тим часом, з огляду на паритет купівельної спроможності, готівковий курс гривні до долара також занижений (вважай — також напівреальний). Взаємодовіра людей і банків не менш тонка штука, ніж взаємодовіра людей і уряду. Я не політизую, коли кажу, що ця осінь має відповісти на запитання, зросте чи ні податковий тиск наступного року. Бо маю на увазі не пільги з ПДВ для сільгоспвиробників, які, подейкують, кудись зникли з проекту бюджету, і навіть не оподаткування заробітних плат, яке обіцяно зробити милосерднішим, а інфляцію, яку вважаю додатком до 13-відсоткового податку з громадян.

Сергій ВЛАД.

Передвиборна програма кандидата на пост Президента України Комісаренка Сергія Васильовича

Комісаренко Сергій Васильович — лікар, вчений-академік Національної академії наук та Академії медичних наук України, дипломат, державний і громадський діяч — заступник Голови Ради Міністрів УРСР у 1990-92 роках, перший посол України у Великобританії в 1992-98 роках, президент Українського інституту миру і демократії, президент Всеукраїнської громадської організації інвалідів — «Спеціальна Олімпіада України».

Шановні співвітчизники!

Доля подарувала мені унікальний досвід лікаря, вченого, керівника, дипломата, громадського і державного діяча. Я можу і зобов'язаний використати цей досвід для побудови такого українського суспільства, в якому головним завданням влади всіх рівнів є безпечне, заможне, гідне життя кожного громадянина, доведення добробуту нашого талановитого та працездатного народу до рівня проживання пересічних громадян розвинених країн Європи та Канади. Для цього в Україні були всі можливості, які не були використані за 13 років проголошення незалежності держави.

Серед головних завдань Президента України я вважаю наступні:

— забезпечення духовного та матеріального збагачення громадян своєї країни, охорона їхніх прав і свобод. Створення в Україні справжнього відкритого демократичного суспільства, де **права людини** в широкому розумінні слова **є найбільшою цінністю;**

— збереження і примноження природних та історичних багатств України;

— охорона ознак національного суверенітету та піднесення міжнародного авторитету України. Я відкритий до співпраці з усіма, хто готовий працювати на благо України. Моя програма передбачає:

I. РЕФОРМУ ЕКОНОМІКИ

Головним завданням економічної реформи є повернення економіки із області кримінальних правостосунків у область правостосунків, які основані на Законі. Тіньова економіка годує злочинний світ, породжує корупцію та знекровлює державу.

Початковими етапами реформи пропонується:

— відокремити бізнес від політики і влади;

— використовуючи пропозиції суб'єктів підприємницької діяльності, реформувати систему збирання податків;

— встановити монополію держави на виробництво та реалізацію горілчаних і тютюнових виробів;

— забезпечити енергетичну безпеку країни;

— роздержавлення проводити прозоро, враховуючи виключно інтереси України та зберігаючи контроль над стратегічними об'єктами. Законодавчо визначити методи приватизації висококорентабельних галузей та підприємств;

— максимально залучити до економіки України інвестиції з метою широкого впровадження сучасних «високих» технологій для виробництва конкурентно спроможної продукції та для створення нових робочих місць. Це уможливить повернення в Україну людей, що розбіглися по світу в пошуках будь-якої роботи;

— забезпечити впорядкованість діяльності ринку продукції агропромислового комплексу;

— створити Державний акціонерний земельний банк;

— сприяти створенню великих сільськогосподарських кооперативів та фермерських господарств як найефективніших з точки зору використання техніки, інфраструктури тощо. Максимально роз'яснювати селянам їхні права та правила правильного господарювання за сучасних ринкових умов. Глибоко впевнений, що селяни України, за умови підтримки з боку держави, можуть жити заможно, забезпечуючи себе пристойним рівнем життя, а країну — якісними продуктами харчування та сировиною.

Вважаю одним з головних завдань створення рівних умов для підприємців всіх рівнів, заохочуючи розвиток малого і середнього бізнесу. Буду використовувати умови, щоб розкрадачі повернули людям незаконно захоплене народне багатство. Для цього є реальні законні механізми.

II. РЕФОРМУ СУДОВУ ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Реформування економічної, соціально-політичної та громадських сфер життя людей виявиться марним, коли у країні не буде створено систему справедливого, заснованого на Законі, судочинства та не буде впорядковано діяльність правоохоронних органів. Наріжним каменем судової реформи є:

— незалежність, зокрема фінансова, судів;

— кваліфікаційна переатестація суддів;

— відповідальність суддів перед народом;

— узгодження українського законодавства і практики його застосування у відповідності до європейських стандартів.

Правоохоронні органи служать народу України, охороняють громадський порядок, захищають життя, здоров'я, честь та майно громадян від протиправних зазіхань. Такі високі обов'язки можуть достойно виконувати лише високоморальні, фізично та психічно здорові, професійно підготовлені та екіпіровані, соціально захищені люди. Тому держава має забезпечити військових та працівників правоохоронних органів і членів їхніх родин найкращими умовами праці та соціального захисту.

Першочерговим завданням буде також впорядкування діяльності силових структур (СБУ, МВС, Прокуратури), до яких в нашій країні, до речі, потрібно віднести державну податкову адміністрацію. Зробити їх політично незалежними та перетворити ці структури з однобоко репресивних на такі, що стверджують і забезпечують законність та рівність прав кожної людини, незалежно від посади та родинних зв'язків. Людина та її невід'ємні права є абсолютною цінністю. Буду добиватися повернення довіри людей до силових структур, щоб зробити ці структури дійсно ефективними та справедливими.

Завдання армії полягає в забезпеченні безпеки України та її громадян, у захисті кордонів держави та у відверненні небезпеки з боку можливого ворога. Україні не потрібна армія, у якій танки не рухаються, літаки не літають, а ракети потрапляють не в ті цілі. Тому реформуванню армії треба приділити особливу увагу, повернувши її боєздатність. Комплектування армії має відбуватися на змішаній основі. Офіцери та особи, що підписали контракт — основа армії. Молодь призовного віку проходить обов'язкову військову підготовку за різними формами.

III. ПОЛІТИЧНУ РЕФОРМУ

Безумовно підтримую проведення реформи політичного устрою України та досягнення рівноцінного балансу між різними гілками влади. Вважаю за доцільне передати більшість функцій виконавчої влади від Президента до уряду, який буде затверджуватися Верховною Радою, але робити це з 2006 року після вільного, демократичного обрання нового складу Верховної Ради. Після виборів Президента вважаю необхідним разом з Верховною Радою розробити механізм перехідного періоду на 2005—2006 роки. Гарантую дотримання всіх домовленостей цього періоду.

Зобов'язуюсь істотно скоротити апарат адміністрації Президента, переглянути його функції і ліквідувати паралелізм у діяльності адміністрації та уряду.

Буду добиватись встановлення повноцінного самоврядування населення, передання повноважень державних адміністрацій, призначуваних «згори», обраним самими громадянами радам і їх виконавчим органам. Забезпечу повну і однакову індивідуальну відповідальність усіх посадових осіб за результати роботи шляхом запровадження системи контролю, імпічменту та примусового відкликання недобросовісних та бездіяльних. Підтримую встановлення громадського контролю над різними гілками влади.

IV. РЕФОРМУ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Наслідком проведення судової та економічної реформ стане значне збільшення доходної частини бюджету країни.

Це дозволить:

— для кожної людини мати гідний рівень зарплати, пенсії чи стипендії. Необхідно створити умови, за яких чесна праця справді стане запорукою добробуту кожної людини. Якісна праця — гідний рівень життя;

— запропоную парламенту та уряду систему заходів, які забезпечать довести за перші роки президентства мінімальні пенсії для тих, хто відпрацював більше 25 років, до рівня прожиткового мінімуму, а мінімальну зарплату до 2-х рівнів прожиткового мінімуму;

— реально створити умови для підвищення народжуваності — мінімально у два рази збільшити соціальну допомогу молодим родинам та виплати по догляду за малими дітьми;

— створити ефективну систему підтримки молоді шляхом кредитування навчання, будівництва житла;

— відновити систему охорони здоров'я, яка фінансується із державного бюджету (особливо в сільській місцевості, де люди роками не бачать лікарів і не мають навіть мінімальної медичної допомоги). Приділити першочергову увагу боротьбі із поширенням СНІДу, туберкульозом, діабетом та серцево-судинними хворобами. Ввести державний контроль над цінами на ліки. Забезпечуючи конституційні права людей на безплатну медичну допомогу, водночас впроваджувати страхову та платну медицину для бажаючих;

— істотно підвищити зарплату медичним працівникам;

— реалізувати рівні права людей на природокористування. Припинити незаконне «захоплення» кращих земель та водних ресурсів багатими чи «впливовими» людьми.

V. РЕФОРМУ НАУКИ, КУЛЬТУРИ ТА ОСВІТИ

Без розвитку освіти, науки і культури, без духовного збагачення та ретельного збереження історичної спадщини народ України перетвориться на населення. Якщо теперішні тенденції збережуться, Україна втратить все надбання, накопичене минулими поколіннями.

Щоб цього не сталося, необхідно:

— перетворити освіту й науку на справжні державні пріоритети, бо тільки своїм високим інтелектом Україна зможе забезпечити гідне місце в світі;

— приділити увагу формуванню та підтримці справжньої національної еліти, за яку Україні не буде соромно так, як соромно їй за свою «еліту» сьогодні;

— кардинально змінити систему виділення бюджетних коштів на науку, освіту та культуру, зокрема на збереження пам'яток історії та культури. Зробити акцент на фінансуванні фундаментальної науки та на впровадженні «високих» технологій;

— підвищити заробітну плату вчителям, професорсько-викладацькому складу ВУЗів та коледжів і працівникам сфери науки. Зарплата вчителів та лікарів має бути вищою за середню зарплату в країні;

— надати податкові пільги суб'єктам підприємницької діяльності, які фінансують наукові програми, учбові заклади та об'єкти культури;

— упорядкувати кількість та структуру ВУЗів. Змінити умови та порядок проведення вступних іспитів, забезпечивши рівні умови прийому для абітурієнтів. Істотно підвищити стипендії студентам;

— надати вчителям неприватних середніх шкіл статус державних службовців;

— протягом 2005 року розробити, разом з Верховною Радою та урядом, механізм відродження по всій республіці дитячих дошкільних закладів, спортивних шкіл та будинків дитячої творчості;

— з огляду на жахливий стан, коли в мирний час у країні зростають дитяча безпритульність, жебрацтво, наркоманія та елементарна безграмотність, пропоную терміново створити державну програму боротьби з дитячою безпритульністю, жебрацтвом та неграмотністю;

— підтримувати заклади культури — не лише національні театри та музеї, а й загальнодоступні бібліотеки, школи естетичного виховання, які несуть духовність найширшим верствам людей. Створити в кожному населеному пункті осередок історії та культури;

— максимально сприяти розвитку державної української мови та мов і культури національних меншин;

— широко впровадити інститут наглядових рад як органу громадського контролю, зокрема на радіо та на телебаченні, залучаючи до роботи в радах відомих та авторитетних діячів науки, культури, освіти і спорту. Наглядові ради мають контролювати норми етики, моралі, якості передач, але не новини та політичні теми;

— у 2005 році створити в Україні не менше 2-х загальнонаціональних громадських телерадіокомпаній з контрольним пакетом акцій у держави. Наглядові ради цих компаній повинні призначатись Верховною Радою за рекомендацією як більшості, так і опозиції. Таким же чином повинні функціонувати не менше 2-х двомовних загальнонаціональних газет. Запропоную Верховній Раді прийняти закон, згідно з яким жодна структура, незалежно від її фінансових можливостей, не може мати контрольного пакета акцій більш ніж одного телевізійного каналу.

VI. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Зовнішню політику України визначають інтереси народу України та її геополітичне положення. На Заході та Півдні ми є сусідами НАТО та ЄС, із Півночі та Сходу — Росії і Білорусі. Суть міжнародної політики України — розумне маневрування та нейтралітет, які відповідають стратегічним інтересам країни, спрямовані на підтримання добросусідських стосунків з Росією та Європою, а також із США, на забезпечення миру, законності та порядку на планеті, на плідну співпрацю із найвпливовішими міжнародними організаціями.

Входження України до військових блоків та економічних союзів має бути стратегічно обгрунтованим та виваженим і підпорядкованим виключно національним інтересам. Доцільно приймати такі рішення шляхом національного референдуму. Україна може і повинна ініціювати пропозиції з урегулювання деяких міжнародних конфліктів, здійснювати посередництво на переговорах конфліктуючих сторін.

Віддаючи належне усім працюючим, планую **головний акцент** у виборі кадрів державних службовців зробити **на максимальне залучення** патріотичної, чесної, амбітної і високоосвіченої **молоді в державне життя.** Від цього залежить майбутнє України.

Я стверджую також, що вся моя попередня діяльність як вченого, дипломата, державного та громадського діяча не мала і не має будь-яких партійних, фінансових чи виробничих інтересів ні з одним з так званих олігархічних кланів України. Буду добиватись, щоб це стало правилом для кожного державного службовця.

Друкується за договором з ЦВК

Передвиборна програма кандидата на посаду Президента України Бойка Богдана Федоровича

БАНДИТАМ — ТЮРМИ, УКРАЇНЦЯМ — НАЦІОНАЛЬНУ НАРОДНУ ДЕРЖАВУ

УКРАЇНСЬКА НАЦІЯ — ВНУТРІШНЯ КОЛОНІЯ У ВЛАСНІЙ ДЕРЖАВІ

Після здобуття Україною незалежності у середовищі патріотичних сил панувало певне ейфорійне відчуття, що сам факт існування омріяної незалежної України автоматично приведе до утвердження могутньої національної держави зі справедливим суспільним ладом і щасливими людьми.

У той же час за політичними лаштунками інші сили, без емоцій, робили свою чорну справу, прикриваючись модними ліберально-економічними і інтеграційними теоріями.

Вузько усвідомлений український патріотизм був витіснений корпоративно згуртованими космополітичними силами.

Космополітизм — протилежність національному патріотизмові.

Космополітичні угруповання використовують важелі свого впливу не на розвиток національної держави, а задля інтересів окремих груп, кланів, мафіозних угруповань як вітчизняних, так і закордонних.

Джерелом космополітизму в Україні є космополітична олігархія, найтіснішим чином пов'язана зі світовими «центрами впливу».

Сутність явища олігархії — в зрощуванні влади і великого капіталу з метою примноження багатства невеликої і відносно згуртованої групи осіб, непідконтрольних суспільству.

Українці ж перестали бути господарями на власній землі і піддаються нещадній експлуатації.

— Чисельність корінної нації неухильно зменшується. За останні 12 років нас стало на 5 мільйонів чоловік менше.

— Економіка України за період незалежності, за даними неупереджених фахівців, зазнала руйнування більшого, аніж за часів Другої світової війни.

Ганебне явище масового безробіття, штучно створеного в Україні, призвело до появи 7-мільйонної маси наймитів-українців, що на Заході і Сході працюють у рабських умовах.

Не треба мати ілюзій щодо «відродження» української економіки. Економіка України нині відроджується, але як власність кількох невеликих космополітичних груп.

У відродженій економіці українця-власника не передбачено.

КОЛОНІЗАТОРИ

Україна перетворена на федерацію феодальних князівств на чолі з відомими лідерами чотирьох космополітичних олігархічних угруповань-кланів, **що керують українським суспільством через підконтрольну державну бюрократію, систему псевдодемократії і підконтрольні ЗМІ.**

Це є реальна влада

Національний склад космополітичної олігархії строкатий. Об'єднує їх усіх хижацьке ставлення до України, її мови, культури, а головне — до людей. Для них українці — люди третього сорту, саме існування яких є необов'язкове, або виключно для обслуговування панівних інтересів космополітичної олігархії.

ІНСТРУМЕНТИ ПОНЕВОЛЕННЯ

Державна бюрократія

В якості інструменту колонізації українського народу була обрана модель бюрократичної держави, давно відкинута розвинутими країнами.

У бюрократичних державах народ стає заручником бюрократичної управлінської структури, яка, в свою чергу, є інструментом у руках невеликої групи політичних та економічних хижаків, які, накопичивши мільярдні статки і відчуваючи себе так званими «громадянами світу», на ділі займаються пограбуванням цілих народів.

Ми підкреслюємо: **в реалізації стратегії колонізації брали саму активну участь усі без винятку уряди України.**

Псевдодемократія

Те, що в Україні названо «демократією», є лише способом закріплення за владно-економічною елітою монопольного права управління суспільством.

Спочатку в Україні режим псевдодемократії забезпечувався уявним протистоянням влади і контрольованої лівої опозиції, формуванню якої сприяла сама влада.

Однак із кінця 90-х означена театралізована схема була оновлена.

Під вибори 1998 року Дніпропетровською олігархічною групою була створена так звана «неліва опозиція» у вигляді партії «Громада» і сформована відповідна ідеологія.

Ця ідеологія була розвинута під час президентських перегонів 1999 року командою Є. Марчука.

Згодом цю політичну нішу опанував колишній прем'єр уряду Л. Кучми — один з найактивніших виконавців руйнівної «шокової терапії» для української економіки.

Така оновлена схема дозволяє перед ошуканим народом продовжувати розігрувати спектакль боротьби влади і опозиції, а перед світовою спільнотою демонструвати високі стандарти української «демократії».

З усією відповідальністю констатую: **«Усі існуючі зараз в Україні помітні політичні сили грають на «одній половині поля». При цьому опозиція (ні ліва, ні права) не є захисниками якогось іншого типу побудови держави. Ідеться про удосконалення сучасної системи влади і про персональний склад керівництва.**

Теперішня видимість боротьби влади і «опозиції» — це боротьба лівої і правої руки з власною головою».

Підконтрольні ЗМІ

Усі без винятку впливові засоби масової інформації, особливо телебачення, є підконтрольними олігархічним угрупованням, через які здійснюється цілеспрямований вплив на масову свідомість людей.

Влада в Україні стала апаратом насильства панівних класів над пригнобленими, а власна держава — мачухою для мільйонів пенсіонерів, робітників, селян, інтелігенції, інструментом придушення прав і свобод, гальмом національного розвитку.

НАША МЕТА

В ідеологічному плані ми протиставляємо космополітизму — ідеологію українського патріотизму.

У практиці державного будівництва — демонтаж бюрократичного монстра і розбудову натомість народної держави сучасного типу.

Розбудова народної держави — єдиний цивілізований шлях до утвердження національної держави українського народу, яку ми маємо за кінцеву мету нашої діяльності.

Чому недостатньо ставити завдання побудови національної держави, а тільки у поєднанні з народною?

— Бо історія дає нам приклад існування національних держав з побудовою влади на феодально-кріпосницьких, фашистських, партійнономенклатурних, олігархічних, релігійно-фундаменталістських засадах тощо.

Простому народу від такої національної держави користі мало.

Згадаймо М. Грушевського: «... Українська свобода впала через те ... що старшина панувати хотіла: з чужого ярма визволяючи, своє накладала...». І В. Винниченка: «... за право мати своїх українських холопів козацькі отамани стали «холопами» російського царя, а продана ними Україна на триста років загубила свою державність».

Висновок: **«свої» пани можуть бути нічим не кращими за «чужих».**

Звідси випливає наша основна теза: **відібрана від космополітичних олігархічних груп влада повинна бути передана не іншим «кращим представникам народу», а народу безпосередньо через сучасні і відпрацьовані у світі механізми національного народовладдя.**

Побудова народної держави — віковічна мрія українців і єдино можливий механізм успішного розвитку української нації в майбутньому глобальному середовищі.

Ті держави, які реалізували на практиці цю ідею, є світовими лідерами в галузі економічного розвитку, забезпечення прав і свобод громадян, захисті національних інтересів.

У духовному житті національне народовладдя сприятиме відновленню глибинної етнічної пам'яті української нації, вивільненню титанічного творчого потенціалу людей, придушеного десятиліттями комуністичної диктатури, а в незалежній Україні — пануванням антиукраїнських сил.

Нами вироблені **Основні засади, Концепція та Механізми побудови національної народної держави.**

Основні засади ми сформулювали в дванадцяти Принципах:

1. Побудова Української національної держави.
2. Ліквідація режиму космополітичної олігархії.
3. Демонтаж бюрократичної держави. Утвердження народної держави.
4. Перегляд умов олігархічної приватизації стратегічних об'єктів.
5. Українізація усіх сфер духовного і матеріального життя в Україні.
6. Визнання етноциду проти української нації. Антикомунізм і декомунізація.
7. Неможливість продажу землі, надр і стратегічної інфраструктури іноземцям.
8. Право поколінь на справедливу частку національного багатства (стратегія підтримки пенсіонерів).
9. Принцип справедливих доходів і зарплати.
10. Визнання пріоритету християнських цінностей. Побудова національної Церкви.
11. Наведення законності і порядку. Відновлення смертної кари за тяжкі вбивства.
12. Антиглобалізм і протидія зовнішньому диктатові.

МЕТА МОЄЇ УЧАСТІ У ВИБОРАХ

Метою моєї участі у виборах Президента України 2004 року є необхідність створити потужний правий сегмент в українській політиці на основі якнайширшого кола суспільно-політичних сил і проводити національно-патріотичну політику.

НАША ПОЛІТИЧНА СТРАТЕГІЯ

Ми усвідомлюємо, що найважливішою умовою забезпечення національних інтересів є збереження українською нацією у своїх руках за будь-яких обставин усіх важелів управління власною культурою, політикою, економікою, наукою, духовним розвитком, демографічними та міграційними процесами, недопущення будь-якого зовнішнього диктату.

Доки ми не наведемо ладу у власному домі, всі ці інтеграційні проекти влади і «опозиції» є суть одного процесу: завершити передачу ще не розграбованого майна іноземцям і космополітам, позбавивши українців власної землі і, в кінцевому підсумку, надії на власну національну державу, яка захистить українця, де він не знаходився б.

Звідси **антиглобалізм** нашої державної політики.

ПЕРШОЧЕРГОВІ ДІЇ ПАТРІОТИЧНИХ СИЛ

Підтримка місцевої влади і робота в органах самоорганізації населення на місцях

Ми проголошуємо курс на «муніципальну революцію», яку країни Заходу здійснили в два етапи (в 30-х і 80-х роках минулого століття), а зараз готуються до третього.

Сутність цієї революції — у радикальному перерозподілі влади (майна, коштів і повноважень) на користь територіальних громад, що дає можливість залучити до суспільного розвитку величезний людський потенціал, придушений діяльністю бюрократичних структур.

Підтримка пенсіонерів

Ми виступаємо за те, щоб пенсії зростали випереджаючими темпами, навіть порівняно з іншими видами соціальних виплат.

— Божа і людська справедливість вимагає, щоб люди, які створювали національне багатство протягом багатьох десятиліть в умовах війни, розрухи, голодоморів, жахливої експлуатації, мали можливість гідного життя.

— Підвищуючи пенсії, держава сприяє розвитку самодостатнього внутрішнього ринку. Структура видатків пенсіонерів практично повністю спрямована на фінансування комунальної сфери, вітчизняного сільського господарства та внутрішньої сфери послуг.

— Соціально орієнтований розвиток країн-лідерів значною мірою завдячується масовій участі літніх людей у прийнятті рішень на всіх рівнях управління суспільством.

Захист українського селянства

Селянство — найбільш знедолена і безправна категорія трудового народу України, об'єкт злочинних репресій, штучних голодоморів і нещадної експлуатації.

В Україні орну землю сучасні можновладці прискореними темпами намагаються перетворити на звичайний товар — об'єкт купівлі—продажу.

За теперішньої розрахункової вартості землі скупити всі українські чорноземи нині під силу навіть одному олігархічному клановi.

Наслідки такої «приватизації» для українського селянства цілком передбачувані і трагічні.

Робота з молоддю

Патріотична ідея повинна жити в поколіннях. Треба протистояти спрямованому на молоде покоління відпрацьованому механізмові руйнування національних культурних традицій і національної духовності, що цілодобово здійснюється підконтрольними владі засобами масової інформації.

Гуртування усіх національно свідомих суспільних сил

Без активної громадської позиції справжніх патріотів в українців є тільки три шляхи, підтримувати або:

— владний космополітизм, замаскований інтеграційною риторикою;

— промосковський комунізм;

— лібералізм, прикритий національними шатами.

Жоден із цих шляхів для справжніх патріотів неприйнятний! А патріотично налаштованих громадян в Україні набагато більше, аніж про це кажуть наші політичні супротивники.

Борімося, поборемо!
Слава Україні!
Героям слава!

ФОТОФАКТ

У холдинговій компанії «Луганськтепловоз» проходять випробування першого в історії України пасажирського односекційного двокабінного тепловоза ТЕП-150. Легкий кузов, простора кабіна машиніста з кондиціонером, електродинамічні гальма, мікропроцесорна система керування і діагностики — все це підвищує економічність і надійність нового тепловоза, що розвиває швидкість до 160 кілометрів на годину.

На знімку: такий вигляд має новий тепловоз ТЕП-150.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

ТЕНДЕНЦІЯ

Осінь: квартири в ціні

За два роки вартість житла в Миколаєві зросла втричі. Найбільшу кількість угод з нерухомості укладають на початку осені. Саме в цей період збільшується і вартість житла. Підйом цін ріелтери пов'язують із закінченням збирання зернових і початком навчального року в вузах. Сільські жителі купують житло для своїх дітей-студентів. Тому найпопулярніші в Миколаєві квартири — однокімнатні. Їх вартість неухильно зростає. Якщо наприкінці минулого року така квартира коштувала 6—7,5 тисячі доларів, то нині за неї треба викласти 7,5—9 тисяч. На кінець року ріелтери прогнозують новий ажіотаж на ринку нерухомості. Причина — введення з 2005 року оподаткування на доходи фізичних осіб під час здійснення операцій з нерухомістю.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

ЗАХОПЛЕННЯ

Велосипед для небідних і небагатих

В Одесі фінішувала чотириденна любительська велогонка, яка стартувала в Києві. Ото здивували, скажете ви. Проте...

Організатори перегонів, а це фармацевтична компанія зі світовим ім'ям «GlaxoSmithKline» і PR-компанія «MTI Consultinq», спромоглися поставити на колесо важких на підйом бізнесменів, банкірів, фармацевтів, щоб проїхати понад 300 кілометрів у містах Кременчук, Дніпродзержинськ, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, Миколаїв, Одеса. Змагання на швидкість проходило в командному (у складі двох осіб) і в особистому заліках, на шосе і на пересічній місцевості, яку ще називають байкерською. Ідея, судячи з того, що фінішувало майже шістдесят велогонщиків, сподобалася багатьом. Утім, ідей було багато: і відродити в країні практику корпоративних змагань, і заявити про існування вітамінного препарату «Енергін», і відірвати від комп'ютерів людей небідних і небагатих.

Як сказав на прес-конференції національний суддя Федерації велоспорту України Віталій Супрун, усе задумане втілено якнайкраще. Пристрастей не бракувало. Якщо на перших етапах «задирали носа» байкери Ново-Каховки, то вже скоро на шосе своє взяли донеччани. Їхня команда «Лідер», за назвою веломагазину, й перемогла. Друге й третє місця посіли київські команди, відповідно — «Божевільні колеса» та «Байк-про-спорт». Представник третього призера Дмитро Почиталін виборов першість у особистому заліку.

За словами глави оргкомітету велогонки Ярослава Ведмідя, вже дискутується намір зробити велогонку традиційною. А поки що переможці збираються на відпочинок до Єгипту та Криму з путівками від спонсорів.

Сергій МИКОЛАЄВ.

День народження своїх міст
святкували хмельниччани і броварчани

На дні народження Хмельницького — 511- та річниця, як годиться, накрили довгі столи, а ще — влаштували щедрий осінній ярмарок-розпродаж. Культурну програму підготували вихованці професійно-технічних училищ. Сотні мешканців вбралися у карнавальні костюми — однак довелося ховатися під парасольками.

Свій подарунок підготував і «Голос». Із поштовими працівниками організував передплатну акцію: всі, хто читатиме газету наступні півроку, могли отримати призи і сувеніри, взяти участь у розіграші подарунків. А найголовнішим було те, щоб якомога більше потенційних читачів змогли ознайомитись із виданням.

Фото Ірини КОЗАК.

Передплатники не залишилися без подарунка від «Голосу»

Галина Йосипівна Кольцова видання вперше побачила саме під час рекламної акції. Пенсіонерка зізнається: через теперішні статки вже давно не передплачує газет. Але цього разу коштів не пошкодувала і зробила подарунок доньці й двом онукам-школяркам. Задоволеною лишилася і бабуся, примірявши нову футболку із логотипом газети.

***

А Бровари ще в 1630 році згадувались у літописах.

У центральному Будинку культури відбувся конкурс краси. На вулицях і площах розгорнулися вернісажі, на стадіоні «Спартак» був парад родин, а на завершення свята — шоу-програма «Пісенний зорепад».

Більш як три сторіччя тому це невелике містечко належало князеві Вишневецькому, а свою назву одержало завдяки пивоварням — броварням. У літературі воно збереглося завдяки Тарасові Шевченку, який згадав селище у своїй відомій поемі «Катерина».

Нинішнє свято броварчани приурочили до дня визволення міста від фашистських загарбників, але відзначали його вперше, оскільки донедавна не було особливого приводу хвалитися. Змінилися Бровари лише останнім часом. Тут будувалося до 1000 кв. м житла на рік. До 2005 р. у місті з'являться п'ять мікрорайонів, відкриються нові школи і вузи, намічено будівництво трирівневого торгово-розважального центру. Схоже, що незабаром для місцевих мешканців відпаде потреба їздити до столиці по «хліб і видовища». Не випадково у переддень свята міського голову Броварів Віктора Антоненка було визнано гідним нагороди Президента України, який відзначив його особливий внесок у розвиток міст країни.

Ірина КОЗАК, Ольга ВІТЕР.

INDESIT У БЛИСКУЧІЙ FORMI

Компанія Merloni Elettrodomestici представляє на російському ринку оновлену лінію холодильників Indesit Forma. Крім білого кольору для класичної кухні, тепер є Indesit Forma у сріблястому виконанні для інтер'єру у стилі high-tech. Дизайн, розроблений знаменитою італійською студією «Джуджаро», виконано у плавних і водночас динамічних лініях.

Функціональне оснащення забезпечує мінімум турбот під час використання холодильника. Функція Super Freeze призначена для дуже швидкого заморожування продуктів, завдяки чому краще зберігаються їхні початковий смак і властивості. Характеристики Indesit Forma — енергоспоживання класу «А», найнижчий для цієї категорії холодильників рівень шуму, стильний дизайн, безліч додаткових функцій — ставлять його на один рівень з елітною технікою. Однак завдяки тому, що холодильники Indesit виробляють у Росії, найвища якість стала доступною за демократичною ціною.

Артилерійський бізнес дорожчий за життя

У селі Башкирівка Чугуївського району тяжко поранено майора у відставці, котрий намагався самостійно розібрати танковий снаряд.

Як повідомили у прес-службі МНС, бідолаха-майор на території гаражного кооперативу «Гвардієць» намагався випиляти з артилерійського снаряда детонатор, внаслідок чого він вибухнув, а відставному військовослужбовцеві відірвало руки й одну ногу. Але якби детонували всі боєприпаси, то напевно результат був би геть інший. У гаражі лежало ще 180 снарядів.

Артилерійський бізнес набув загрозливого характеру після того, як знешкоджені у такий спосіб снаряди почали приймати в пунктах прийому металобрухту по 60 копійок за кілограм. Середній дохід у цій надто небезпечній справі становить близько 1,5 тисячі гривень на місяць.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) порушив справу про банкрутство № Б24/125/04 від 14.04.2004 р. ВАТ фірми «Дніпробудіндустрія» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Автотранспортна, 2).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Талана Ростислава Григоровича (Ліцензія АА № 779211, 49000, м. Дніпропетровськ, а/с — 158).

Постановою Господарського суду Миколаївської області по справі № 2/284 від 19.07.2004 року ТОВ «Панамакс» (код ЄДРПОУ 23619222, юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Автомобільна, 10) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ратинську Сталіну Вікторівну (Ліцензія серія АА № 78037 від 23.04.2004 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 54001, м. Миколаїв, вул. Садова, 1-А, тел. 35-51-26.

Господарський суд м. Києва (0130, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановою від 13.09.04 у справі № 23/244-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру до ТОВ «Тракторзапчасть» (03062, м. Київ, вул. Естонська, 94, ідентифікаційний код 25290231, рахунок 260040104600 в АКБ «Брокбізнесбанк», МФО 300249). Ліквідатором призначено Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія Мінекономіки № 047812 від 11.10.2001 р., адреса для листування: 01030, Київ, а/с 157).

Приватне підприємство «Смарагд»

код 31186011 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації за тел. (8-0482) 32-93-10.

Господарський суд Полтавської області, 36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1, постановою по справі 7/27 від 19.08.2004 р. визнав банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма ім. Шевченка» (37572, Полтавська обл., Лубенський р-н, с. Ісківці; код ЄДРПОУ 30794347, р/р 2600701641371 в філії ВАТ «Укрексімбанк» в м. Полтава, МФО 331649) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Боровика Руслана Леонідовича, ліцензія № АА 783249 від 24.06.2004 р., адреса: 36039, м. Полтава, вул. Рози Люксембург, 36.

Господарський суд Вінницької області (21016, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) 30.07.2004 р. порушив справу № 5/404-04 про банкрутство Бершадської міжгосподарської шляхобудівельної дільниці (24400, Вінницька область, м. Бершадь, вул. Залізнична, 51, інд. код 05454065, р/р 260055455 в Бершадському ТВБВ В. О. Д. АППБ «Аваль», МФО 302247).

Арбітражним керуючим призначено Мілованова А. В. (ліцензія № 719877 від 27.02.2004 року, поштова адреса: 21036, м. Вінниця, вул. Ширшова, буд. 16А, кв. 50).

Для тих, хто в морі

Генеральне консульство України в Нью-Йорку і нью-йоркський Центр захисту прав моряків підписали меморандум про співробітництво. Його скріпили підписами Генконсул України Сергій Погорельцев і директор центру Дуглас Стівенсон.

Захист прав і інтересів наших громадян за кордоном є головним обов'язком українських консульських установ і однією з пріоритетних задач зовнішньополітичного відомства. Про це нагадав у вітальному слові учасникам церемонії підписання Міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко, котрий перебуває в Нью-Йорку на чолі нашої делегації на 59-й сесії Генеральної Асамблеї ООН. Міністр висловив переконання, що налагодження тісного співробітництва з всесвітньо відомою організацією із захисту прав моряків допоможе нашим дипломатам ефективно відстоювати інтереси громадян України за кордоном.

Як повідомили у пресслужбі українського МЗС, Центр захисту прав моряків — міжнародна неурядова організація. Вона, зокрема, надає безплатні юридичні консультації, забезпечує моряків послугами професійних адвокатів, є активним учасником конференцій і семінарів, що проводяться під егідою Міжнародної морської організації і Міжнародної організації праці.

Таджа-Махалу — 350

Тадж-Махал — одна з найвідоміших пам'яток Індії — відзначив учора своє 350-річчя. Учасники свята стали свідками розкішного видовища — в небо злетіли тисячі голубів, після чого відбулися показові польоти повітряних зміїв та концерт класичної музики.

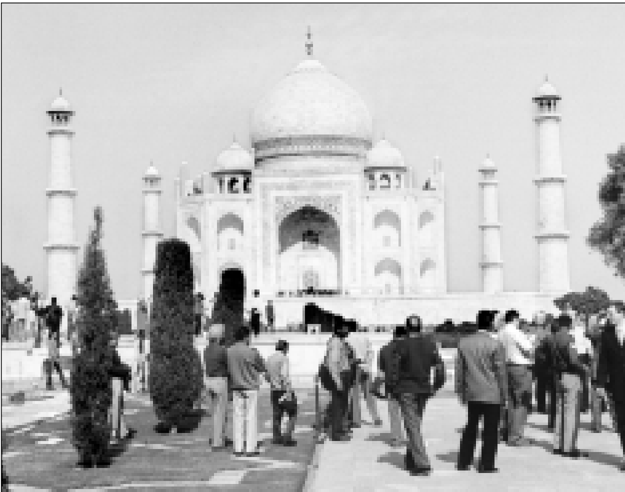

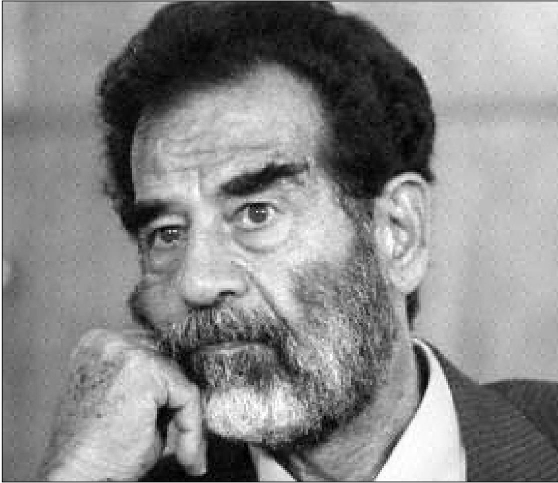
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Нові жертви

Уранці в понеділок американська авіація завдала третього за останню добу ракетного удару по іракському місту Фаллуджа, що за 50 кілометрів на захід від Багдада. У результаті 15 осіб убито і 30 поранено, у тому числі жінки та діти.

Хоча, за словами американського командування, метою авіаударів були бойовики з угруповання глави іракського осередку «Аль-Каїди» Абу Мусаба аль-Заркаві. Влада США вважає аль-Заркаві своїм «ворогом номер один» в Іраку. За його голову призначено нагороду 25 мільйонів доларів. Очолюване аль-Заркаві угруповання взяло на себе відповідальність за викрадення десять днів тому в Багдаді двох американців і одного британця.

Щодо колишнього «ворога номер один» — Саддама Хусейна, то невдовзі він може постати перед судом. Слідство у справі колишнього іракського лідера завершено. Про це повідомила саудівська газета «Аль-Ватан» із посиланням на офіційні іракські джерела. Сам Хусейн не був присутній на останньому засіданні слідчої комісії через погіршення стану здоров'я.

Саддам Хусейн невдовзі може постати перед судом

Фото АП.

Вільні і справедливі вибори в доларовому вимірі

Російський клуб, нещодавно відкритий у Києві, поширив цікаву інформацію

«14 вересня 2004 року заступник державного секретаря США Пола Добрянська заявила, що «Сполучені Штати витрачають 13 мільйонів доларів спеціально на програми забезпечення вільних і справедливих виборів в Україні». Як випливає з документа держдепартаменту США «допоміжна діяльність США на президентських виборах в Україні» за станом на 24 серпня 2004 року, витрати США становлять 13 мільйонів 678 тисяч доларів. З них 2 мільйони 617 тисяч доларів спрямовується на «поліпшення регуляторних рамок і виборчих органів», 1 мільйон 137 тисяч доларів — на «підтримку незалежних мас-медіа», близько 8 мільйонів — на «спостереження за виборчим процесом і зміцнення політичних організацій з метою ефективної участі у виборах», 1 мільйон 125 тисяч — на «підтримку громадської активності і дослідження, пов'язані з виборами», 900 тисяч доларів — на «роз'яснювальну роботу серед виборців, мобілізацію і правову допомогу».

Російський клуб, 22 вересня 2004 р.

Шанхай уперше прийняв «Формулу»

Чемпіоном Гран-прі «Формули-1», що вперше проходила в Китаї минулої неділі, став бразилець Рубенс Баррікелло («Феррарі»). Він на цілу секунду обігнав свого найближчого суперника Дженсона Баттона з команди «BAR-Honda». Кімі Райкконен («Макларен») прийшов до фінішу третім. А ось кумир тисяч уболівальників Міхаель Шумахер став лише дванадцятим.

Шанхайська влада за півтора року підготовки зробила все можливе, щоб не осоромитися: новеньку 5,45-кілометрову трасу вартістю 240 мільйонів доларів (дехто стверджує, що всі 320 млн.) було спроектовано німцем Германом Тільке у формі, що нагадує китайський ієрогліф «шан» (його можна прочитати як «дедалі вище» або «ганяти в Шанхаї»). Сім лівих і сім правих поворотів, дві довгі прямі (1000 метрів і 600) —швидкісна траса із закладеною у проект великою кількістю місць для обгону заслужили всіляких похвал професіоналів. Територія для обслуговування 23 фантастично дорогих авто вдвічі перевищує ту, що надано в розпорядження команд в інших містах.

Загалом Шанхай, за деякими даними, витратив не менш як 300 мільйонів доларів на одержання права проведення найпрестижнішої гонки і ще понад 40 мільйонів у вигляді всіляких внесків уже як новий член елітного клубу. Генеральний менеджер траси Проведення Гран-прі в Китаї не тільки знаменує вхід країни до престижного міжнародного спортивного автоклубу, а й гарантує Шанхаю, що є головною базою КНР з виробництва автомобілів, що «королівські гонки» проводитимуться тут щонайменше до 2010 року. І хоча китайські гонщики в цьому заїзді «Формули-1» не виступали, мало хто сумнівається, що вони не постараються виправити цю «несправедливість» найближчим часом. За деякими прогнозами, вже через кілька років за кермо болідів можуть сісти етнічний китаєць Тун Хопін, що проживає в Голландії, або пекінець Чен Ценфу.

Ольга ТАНАСІЙЧУК.

Шанхай.

РІК ПОЛЬЩІ В УКРАЇНІ

Заглянути у вікна минулого

У Вінниці відбулася наукова конференція «Польські двори та резиденції в Україні». Протягом трьох днів історики двох країн обмінювалися думками з приводу відновлення унікальних пам'яток архітектури минулого, споруджених на території колишніх польських маєтків. Тільки на Вінниччині їх понад 50. Здебільшого це запустілі, частково зруйновані будівлі.

Після детального ознайомлення з «куточками Польщі на Вінниччині» історики ініціювали питання їх відродження, прокладення туристичних маршрутів, щоб у шибки минулого могли зазирнути сучасники.

На завершення конференції відбувся обласний фестиваль художніх колективів польських національно-культурних товариств, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

***

А тим часом у Харкові перебувають депутати Сейму Республіки Польща в зв'язку з відкриттям V фестивалю польської культури в Україні, організованого в рамках «Року Польщі в Україні». Місцевій владі депутати висловили ідею видавати тут польську газету.

Як повідомив офіційний сайт харківського міськвиконкому, обидві сторони відзначили зростання культурних і творчих зв'язків. Гості запросили харків'ян взяти участь у програмі «Року української культури в Польщі». Голова «Фонду допомоги полякам на Сході» Тадеуш Самборський зазначив, що в Харкові створено сприятливу обстановку для роботи фонду, який допомагає всім охочим вивчити польську мову, розв'язує соціальні проблеми співвітчизників, підтримує польських підприємців, **передає власний кореспондент Микола КОСІЙ.**

ПРАВА ЛЮДИНИ

Питання компенсацій переселенцям доведеться переглянути

Європейський суд з прав людини у Страсбурзі прийняв ухвалу, в якій звинувачує Польщу в порушенні норм Європейської конвенції прав людини в галузі охорони власності.

Це рішення прийнято за результатами розгляду скарги польського громадянина Єжи Броньовського, якому польський уряд відмовляється виплатити 3 мільйони злотих компенсації (приблизно 750 тисяч доларів) за будинок і земельну ділянку, залишені його бабусею у Львові під час переселенської акції 1944—1946 років.

Вирок цей можна вважати прецедентом, адже в Трибуналі чекають на розгляд 167 позовів польських громадян проти своєї держави, які стосуються компенсації за майно, залишене ними або їхніми предками на території України після війни. Загалом подібні претензії висувають у Польщі понад 80 тисяч осіб.

Дотепер органами влади РП видано понад 4100 рішень і посвідчень, які підтверджують права переселенців з-за Бугу. Компенсаційні виплати за ними, згідно з висунутими претензіями, мали б становити майже 3 мільярди злотих. Позивачі, які чекають на розгляд своїх заяв, домагаються компенсацій на суму 10,5 мільярда злотих.

Відповідно до післявоєнного польського законодавства, починаючи з 1946 року, переселенці могли викупити в держави нерухоме майно за принципом взаємозаліку — вартість залишеного на сході майна зараховувалася як еквівалент під час купівлі об'єктів нерухомості у власність або у довічне користування.

Зміни, внесені до польського законодавства на початку 90-х років, зокрема, поява нових законів про створення органів місцевого самоврядування, призвели до зменшення у віданні Державної казни призначеного на компенсації переселенцям фонду нерухомого майна.

Сьогодні ці питання вирішуються в Польщі на підставі закону «Про забужанське майно» від 12 грудня 2003 року, який передбачає право переселенців або ж їхніх нащадків на компенсацію в розмірі 15 відсотків вартості залишеного майна. До того ж максимальна сума компенсації не може перевищувати 50 тисяч злотих. Щодо громадян, які отримали будь-яку компенсацію на підставі попереднього законодавства, держава вважає свої зобов'язання виконаними. В січні цього року Громадянська Платформа (політична партія Польщі ліберального спрямування. — **Авт.**) звернулася до Конституційного Трибуналу РП з позовом, в якому вказувала на невідповідність цього закону польській конституції.

Євротрибунал не присудив Польщі виплати компенсації, але звернув увагу на системний характер проблеми переселенців, яка випливає з неправильного функціонування польського законодавства, а також його застосування судовими та адміністративними органами. Відзначивши, що у розв'язанні цієї проблеми польський уряд не «ховає голову в пісок», суд зобов'язав Польщу протягом шести місяців «забезпечити реалізацію права власності всіх польських громадян, які мають право на отримання еквіваленту за залишене за Бугом майно або визначити їм за це відповідну компенсацію».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

«Сполучені Штати витрачають 13 мільйонів доларів спеціально на програми забезпечення вільних і справедливих виборів в Україні»

Маркетинг по–нашому

СВАВІЛЛЯ

Маркетинг як поняття і рід бизнес-діяльності з'являється в нашому житті з початком реформації. Економічної. Під час переходу від адміністративно-командного ведення господарства до ринку. Кажучи просто, це система дій виробників і торговців, що забезпечує просування продуктів і послуг до споживача, результатом чого і стає акт купівлі-продажу. Чи реалізації, якщо хочете.

На перший погляд, може здатися, що все тут, як казав славнозвісний Шерлок Холмс, елементарно. Коли потрібні людині окраєць хліба, склянка молока чи нова сорочка, вона їх обов'язково купить. Задовольнить свою потребу. Без понукань.

Однак фокус у тому, що промоутери (фахівці з маркетингу широкого профілю) саме ці потреби і формують. У багатьох випадках — штучно. І з цього погляду вищий пілотаж маркетингу — нав'язування споживачу оновлених, а найчастіше і зовсім нових, часом сумнівної потреби виробів та послуг. Придбати які покупцеві ще вчора й на думку не спадало. Формують, за термінологією Карла Маркса, споживну вартість товару. Саме на такі операції вищого рівня складності всесвітньо відомі корпорації витрачають десятки і навіть сотні мільйонів доларів. Не безпідставно сподіваючись окупити витрати масовістю і швидкістю продажів.

Але це — там, у них. У країнах з постіндустріальною інноваційною економікою і високим рівнем життя. А в державах економічно відсталих маркетингові операції вищого порядку набувають дуже своєрідного характеру.

Трухіліонізм. До історії питання

Наша Україна до держав з розвиненою економікою і високим рівнем доходів населення, на жаль, не належить. Щоб не ображати національний менталітет і не зараховувати нас і подібні до нас пострадянські державні новоутворення до так званого третього світу, вигадали досить інтелігентний, проте надто розпливчастий навколонауковий термін — «країни з перехідною економікою». Хоча у світовому рейтингу якості життя ми, як відомо, знаходимося за Перу і Гвінеєю-Бісау, десь на 80-му місці, майже поруч із Домініканською Республікою — тобто серед країн, що цей бідолашний третій світ, власне, становлять.

Так-от, років 50 тому саме в Домініканській Республіці (яка злидарює недалеко від берегів вічно процвітаючих з усіх поглядів Штатів, де саме в ті роки мав місце бурхливий науково-практичний розвиток маркетингу) виникають його квазірізновиди. З легкої руки диктатора Рафаеля Леонідаса Трухільйо Моліни, котрий присвоїв собі титул «благодійника вітчизни».

Дружина цієї вочевидь непересічної людини володіла тоді всіма лакофарбовими підприємствами острівної держави. Її ж наймиліший чоловік, котрий правив, як усі єдиновладні правителі, через механізм указів, суворо наказував своїм співгромадянам фарбувати будинки та паркани парної нумерації у блакитний колір, а непарної — у рожевий. А через два роки видавав черговий указ на кшталт «Про внесення змін до указу №...», і непарні будинки та паркани ставали блакитними, а парні — рожевими. Підтримуваний у такий спосіб незмінний попит забезпечував лакофарбовим заводам стовідсоткову реалізацію продукції за мінімальних витрат.

1996 року приватна фірма завезла в Україну декілька мільйонів аркушів спеціального паперу формату А-4, виготовленого у США. Мін'юст відразу, назвавши його бланками суворого обліку, видав наказ робити нотаріальні записи винятково на цих бланках. Бланки викуповували за ціною, що в кілька десятків разів перевищувала їхню собівартість.

Пізніше Мін'юст скасував цей наказ, проте ідея виявилася надто живучою. Принаймні захищені поліграфічно бланки нотаріальних записів, як і бланки обов'язкової звітності, котрі перманентно змінюють, міцно ввійшли в наш побут. Друкарський верстат, що їх випускає, продовжує справно працювати. На кого — не суттєво. Головне, що проти кишені «пересічного» українця, адже, в кінцевому підсумку, оплачує їх клієнт по тих-таки шалено високих відсотках. А куди йому дітися? Зроби гербовий папір звичайним товаром, як це й було, приміром, у царській Росії, а звітність незмінною, як у колишньому СРСР, реалізуй усе це через магазини і допусти до виробництва конкурентів — зникнуть, ранковим туманом, усі принади бланкового бізнесу.

Але всі його колишні форми і принади тьмяніють перед фантастичними можливостями, що їх на українському ґрунті відкрила для бланкового бізнесу голографія.

Скандал, іще скандал

27 грудня 2002 року вийшов Указ Президента №1234 «Про невідкладні заходи щодо здійснення контролю за виробництвом і оборотом спирту, алкогольних напоїв і тютюнової продукції». На превеликий подив, в указі тоді ще мало відомому широкій громадськості Спеціалізованому підприємству «Голографія» Леонід Данилович надав монопольне право виробництва голографічних захисних елементів (ГЗЕ) для наступного обов'язкового маркірування державних акцизних марок.

Фахівці були неабияк шоковані. Вони напевне знали, що у згаданому СП застосовувалася застаріла, давно у світі не використовувана для захисту цінних паперів технологія «дот-матрикс». Та й за багатьма іншими параметрами СП «Голографія» значно поступалося іншим, уже діючим в Україні підприємствам цього профілю. Приміром, на одному з них — НТЦ «Оптронікс» було освоєно електронно-променеву літографію, що дає змогу робити складові частини голографічного малюнка (так звані пікселі) розміром 0,2 мікрона. Тоді як пікселі, одержувані за технологією «дот-матрикс», мають розмір на 10 порядків більший — 20 мікрон, що, на думку фахівців, відкриває широкі можливості для підробок і фальсифікацій.

*Довідка. **Голографія — один із методів реєстрації інформації. На відміну від фотографії вона фіксує не лише інтенсивність відбиваних об'єктом світлових променів, а й крок світлових хвиль. Широко застосовується з кінця сімдесятих—початку вісімдесятих років минулого століття завдяки відкриттю американським фізиком Стівом Бентоном так званої райдужної голограми, яку людське око сприймає у звичному для нього білому світлі. Використовуючи цифрові технології, досягнення фізики, хімії, інших академічних і прикладних наук, створюють лінії і комплекси з виробництва ГЗЕ. Голографія як самостійна галузь, безперечно, належить до високих технологій постіндустріальної цивілізації.***

До того ж (Указ Президента № 85/2003) саме виробництво акцизних марок переносилося з Банкнотно-монетного двору Нацбанку України, де працює єдина в країні лінія інгаліо-друку, який практично неможливо підробити, на поліграфпідприємство Мінфіну. І сьогоднішню акцизну марку можна запросто видрукувати на будь-якій плоскодрукувальній машині. Була б матриця, що для спеців певного профілю — не питання.

У столичних кулуарах поповзли чутки. Одні стверджували, що відлучення поліграфістів НБУ від випуску акцизних марок — своєрідне покарання за те, що свого часу Нацбанк категорично відмовився від послуг СП «Голографія». Інші, прозорливіші, — що певні особи прагнуть контролювати тіньове виробництво алкоголю і контрабанду сигарет.

Можливо, це спонукало Леоніда Даниловича Указом «Про внесення змін до Указу Президента України від 27 грудня 2002 р. № 1234» монополію СП «Голографія» на виробництво ГЗЕ для акцизних марок на тютюнову і винно-горілчану продукцію таки скасувати. Однак запущений механізм уже набрав неабиякої інерції.

Подарунок «пересічному» українцеві

Слідом за президентським указом з'являється низка кабмінівських розпоряджень. І 5 липня 2002 року виходить Постанова №932 «Про затвердження переліку документів і груп товарів, що підлягають захисту голографічними елементами». Особисто я в цьому переліку нарахував 122 найменування тільки документів! Від паспорта громадянина України і формуляра на розміщення реклами — до свідоцтва ні в чому невинної корівки на її приналежність до череди племінної худоби. І це без урахування службових посвідчень і постійних пропусків, посвідчень, що «підтверджують право на одержання певних пільг». Останнє — за клопотанням центральних органів виконавчої влади. Отже, знову за рахунок тих самих бюджетників і того ж таки бюджету.

Постає запитання: навіщо? Адже виробництво ГЗЕ близьке до поліграфії, і хоча між ними стільки ж спільного, скільки між друкарською машинкою і лазерним принтером, самі по собі голограми абсолютною панацеєю від фальшивки аж ніяк не є. І спрацьовують лише в комплексі з іншими захисними технологіями. З тим самим інгаліо-друком.

Правда, є в нас центр, що володіє ноу-хау зі створення випадкових (а отже, практично неповторних) зображень та іншими унікальними технологіями. Це лабораторія оптико-цифрової обробки інформації Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, створена й уже кілька десятиліть очолювана вченим-фізиком В. Гірником. Однак саме цей, зауважу, найбільший у світовому масштабі, український фахівець в галузі голографії виявився практично незатребуваним на батьківщині: сьогодні Володимир Іванович продовжує науковий пошук на гранти від іноземних компаній. А очолюваний ним центр виведено, знову ж таки командним методом, з гри.

Усе почалося з президентського Указу № 1239-2000 «Про захист документів і товарів голографічними захисними елементами». Ним Леонід Данилович зобов'язав Нацакадемію, цитую, «...запровадити у місячний термін порядок, згідно з яким Міжнародний центр «Інститут прикладної оптики» НАНУ надаватиме технологічні та науково-методичні рекомендації з розвитку виробництва голографічної продукції і впровадження голографічного захисту документів і товарів голографічними захисними елементами». Тонкість тут полягає в тому, що шановний інститут, співробітникам якого, треба гадати, під силу розв'язання будь-яких профільних завдань і проблем, до цього указу безпосередньо голографією як промисловою технологією, наскільки мені відомо, широко не займався. А після указу і серії кабмінівських розпоряджень центру В. Гірника було відмовлено в ліцензії на виробництво ГЗЕ. Тому не випадково допитливі спостерігачі вибудовують певний ланцюжок цілеспрямованих дій чиновників найвищого рангу. Адже, незважаючи на скасування монополії, СП «Голографія» залишається найпривілейованішим підрядчиком з виконання держзамовлень, за які добрий десяток міністерств і відомств розраховуються бюджетними, звичайно, грошима. Тож нашому високодобробутному українському народові його керманичі подарували високомонополізовану галузь. Процвітання якої, у підсумку, оплачуємо ми з вами. Із власної кишені.

Інформація до роздумів

Цього року мільйони автолюбителів заплатили за талон про проходження техогляду по 12 гривень кожний. За найдорожчої поліграфії (з огляду на тиражі) задрипаний (з огляду на розмір) шматочок картону більш ніж на гривню за штуку не тягне. Додамо ще дві на торговельну надбавку. Виходить, голографічний значок стає щонайменше у 9 гривень! Реальна ж ціна одного ГЗЕ (за тиражу дві тисячі примірників і 100-відсоткової рентабельності) не перевищує 50 копійок. За мільйонних тиражів собівартість одного голозначка падає до 10 і навіть 7 копійок. Не поганий бізнес, погодьтеся. Але ж наше ДАІ з легкої руки Кабміну «оголографило» ще одинадцять документів, пов'язаних із володінням і руванням автомобілем.

Добре, якби наші гроші за ГЗЕ йшли на збільшення зарплат рядових співробітників міліції. Було б не так прикро. Зрештою, в демократичній країні пересічні громадяни й зобов'язані утримувати органи правопорядку. З власної кишені. Через податки. Так ні! Тільки в першому кварталі цього року за 12 договорами департамент ресурсного забезпечення МВС переказав тому ж таки СП «Голографія» за фізико-оптичні новації ДАІ близько 400 млн. гривень. Причому геть незрозуміло, навіщо знадобилася «клейка стрічка 2», за яку (за договором № 226/89 від 17.03.2004) було сплачено 19 млн. 778 тис. гривень. Так само як і деякі інші витратні матеріали для виробництва ГЗЕ і нанесення їх на документи. Адже самі даішники голографією, так само як і поліграфією, навряд чи займаються. Інакше навіщо за продукцію із ГЗЕ той-таки департамент у минулому грудні переказав майже 598 млн. поліграфкомбінату «Україна» за договором № 139/ЦП-10/356. Та коли врахувати, що ПК «Україна» не має власного голографічного виробництва, натомість має прямі контракти з тим самим СП «Голографія»... Стоп! З такими думками далеко можна зайти.

...Після публікації моєї статті «Паспортна лихоманка» («Голос України» № 163 за 03.09.2004) начальник ресурсного забезпечення МВС генерал-лейтенант Василь Грицак запросив мене для розмови, яку я записав на плівку. Використовувати її фрагменти в подальшій моїй роботі пан генерал дозволив винятково після попереднього ознайомлення з майбутніми публікаціями. Один цікавий момент, що не стосується нашої розмови, мене дещо здивував.

У кабінет генерал-лейтенанта зазирнула його секретарка. Відбувся такий діалог:

— Василю Миколайовичу! Телефонує Юрій Григорович Сидоренко...

— Я зайнятий!

Розмова продовжилася. Однак за хвилини дві-три за моєю спиною пролунав вимогливий голос секретарки:

— Василю Миколайовичу! Але це ж телефонує Сидоренко! Юрій Григорович! Він наполягає!..

Генерал-лейтенант повторив слова про свою зайнятість, скажімо так, трохи жорсткіше...

Про пана Сидоренка і його стосунок до СП «Голографія» я вже писав у нашій газеті третього вересня. Які зв'язки цього підприємця з генералом, що займає досить високу державну посаду? Питання, безперечно, цікаве.

Ігор НАУМЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Голос України
28 вересня 2004 року. № 180 (3430)

ПРОКУРОР ПОВИНЕН СЛУЖИТИ ОДНОМУ БОГУ — ЗАКОННОСТІ

При об'єктивному підході до проблеми має бути вирішено питання поповнення бюджету для функціонування «державного ока»

Питання неординарне. Адже інколи доводиться спостерігати неоднозначність у самому підході до цієї проблеми, недооцінку законності в розвитку і зміцненні держави, методах і формах досягнення вказаної мети.

Для правильного розуміння значення даної проблеми і накреслення шляхів досягнення мети — зміцнення законності — важливе об'єктивне висвітлення не тільки теорії державотворення, а й тієї ролі, що її відіграє прийняття потрібних законів і їх виконання. Адже мало прийняти хороші закони. Для того, щоб вони діяли, необхідний дієвий механізм, який стимулював би дотримання і виконання їх кожним громадянином і посадовою особою. Поки що спостерігається різне ставлення до органів прокуратури. До певної міри це визначається політичними поглядами, коли кожен політик або чиновник бажає мати в особі прокурора собі опору, залишаючи при цьому поза увагою загальнодержавні інтереси. А між тим прокурор повинен служити одному богу — законності, дбати про неухильне виконання і дотримання законів всіма без винятку, незалежно від посади.

Україна включилася в інтенсивний законотворчий процес, тому не могла обійти певні проблеми системного розвитку законодавства, його узгодженості і навіть відповідності конституційним вимогам та кодифікованості. Це відзначали ще 1999 року на міжнародній науково-практичній конференції «Систематизація законодавства в Україні: проблеми теорії і практики», що відбулася в Києві. Гостроту деяких із цих питань не знято й сьогодні. Адже постійні зміни до щойно прийнятих законів, особливо стосовно промислової політики і аграрного сектору, приватизації і роздержавлення майна, саме і свідчать про це. Даний процес пояснюється не

прискореними процесами змін і розвитку названих та інших галузей, а перш за все нестабільністю законодавчого процесу, коли якість підміняється гонитвою за кількістю прийняття законів. Слід визнати не другорядною причиною цих недоліків низьку якість юридично-правових висновків по проектах законів, які вносяться на розгляд Верховної Ради, причиною чого є зниження відповідальності за неякісність і непрогнозованість висновків. Не слід відкидати і лобіювання з боку певних керівників, а інколи й декого з народних депутатів окремих проектів законів.

Гострою проблемою залишається спроба виправдати недоліки в діяльності державних органів відсутністю певних законів, необхідних для наведення правопорядку в державі. І це тоді, коли головною причиною є не відсутність законів, а невиконання прийнятих. І тут іще раз виявляється послаблення контролю з боку законодавчої і виконавчої гілок влади за виконанням чинного законодавства, безпринципність у постанові питання про відповідальність посадових осіб, котрі нехтують виконанням своїх обов'язків.

У цьому сенсі бачиться незамінною роль органів прокуратури, в обов'язки яких входить нагляд за дотриманням і, якщо хочете, за виконанням законів у державі. Тут логічно постають запитання: а чи забезпечують органи прокуратури покладені на них обов'язки і наскільки ефективний цей державний інститут у своїй діяльності в даний період історичного розвитку держави?

Відразу слід сказати, що в першому випадку — не повною мірою, а щодо ефективності, то вона може бути значно вищою в разі створення для цього належних умов.

Як людина, котрій довелося протягом досить тривалого періоду працювати в органах прокуратури за часів колишнього Союзу і в незалежній Україні, можу сказати, що прокуратура України — це той унікальний орган державного апарату, який, за правильного його розуміння і направлення діяльності в русло вимог Закону України «Про прокуратуру», не лише потрібний державі, але просто-таки необхідний, як з огляду на державні інтереси, так і для захисту інтересів громадян. Взяти хоча б кілька прикладів з їх маси. Лише за півріччя цього року органами прокуратури розглянуто майже 15 тисяч скарг і звернень громадян. Із них 12037 були обгрунтовані, і вони задоволені. Крім того, внесено майже дві з половиною тисячі протестів і приписів на порушення лише трудових прав громадян, і майже всі вони задоволені. А тепер подумаймо, як би ця кількість питань вирішувалася через забюрократизовану судову систему. І не тому, що там працюють невідповідальні люди, а тому, що Верховна Рада України раболіпно погодилася й прийняла такі піднесені їй проекти законів, які створили зволікання в процесі самої процедури підготовки і розгляду заяв і позовів громадян у судах. І робилося це не з огляду на те, що наша судова система не досягла належного рівня через численні чинники, зокрема й соціально-матеріально-економічний рівень Європейської організації праці. Фактом є те, що організація і порядок розгляду і вирішення, у відповідності з вимогами законодавства, справ в органах прокуратури, безумовно, заслуговує на увагу. І слід визнати, що в цьому сьогодні ми не бачимо альтернативи органам прокуратури для вирішення нагальних питань. І мені, як практику-професіоналу, не зрозуміла позиція тих, хто вимагає позбавити прокуратуру тих функцій, реалізація яких служить інтересам народу і державі, виправдана часом.

■ ■ ■

За півріччя цього року органами прокуратури розглянуто майже 15 тисяч скарг і звернень громадян. Із них 12037 були обгрунтовані, і вони задоволені. Внесено майже дві з половиною тисячі протестів і приписів на порушення лише трудових прав громадян, і майже всі вони задоволені.

■

Але питання слід розглядати значно ширше. Прокуратура, крім усього названого, згідно з Конституцією України, в обов'язковому порядку повинна щоденно не спускати свого «державного ока» з дотримання законодавства у досудовому слідстві й оперативній роботі, в місцях виконання судових вироків. І це правильно. Необхідно, перш за все, упереджувати порушення прав людини. І, мабуть, не випадково передбачено, що прокурор зобов'язаний брати участь у розгляді судами кожної кримінальної справи. А закони приймають для того, щоб їх виконували.

І тут закономірно постає запитання. А чи думали законодавці, приймаючи закон, над можливістю його виконання? Слід нагадати, що лише в системі правоохоронних органів працює майже 450 тисяч осіб, тобто в органах внутрішніх справ, податкової, митної служби, служби безпеки тощо. А ще і в судовій системі майже 6 тисяч працівників. Водночас штатна чисельність працівників прокуратури, яка повинна здійснювати нагляд за дотриманням законодавства цими органами, бути «державним оком» за дотриманням законодавства, становить майже 10 тисяч. То чи не абсурдна така невідповідність законодавчих вимог до органів прокуратури і відсутності у них фізичної можливості виконувати покладені на них обов'язки? Тут напрошується один висновок: якщо ми дбаємо про інтереси держави і свого народу, то чи не слід би створити певну комісію з представників законодавчої та виконавчої гілок влади для вивчення питання про перерозподіл бюджетних коштів з органів державного управління, виходячи з конкретного аналізу завантаження працівників та їхніх функціональних обов'язків? Упевнений, що при об'єктивному підході до цього питання знайшло б своє вирішення поповнення бюджету для органів прокуратури, що дало б відповідну позитивну віддачу в роботі. А це лише сприяло б зміцненню законності в державі, що, у свою чергу, позитивно позначилося б на викоріненні корупції і зловживань.

Вливаючись у засади європейських вимог, прокурорський нагляд теж не може залишатися безконтрольним. Взаємоконтроль шляхом оскарження рішень прокуратури через суд, так само, як і участь прокурора в судовому процесі, тільки сприяють утвердженню законності у діяльності як прокуратури, так і судової гілки влади.

Не слід переплітати роль прокуратури в зміцненні законності з окремими хибами в діяльності деяких її керівників. Ми не можемо заперечувати недоліки у підборі кадрів в органах прокуратури, що є наслідком недобросовісного виконання окремими працівниками своїх обов'язків, а в деяких випадках — і порушення законодавства. Це життя, і поки що не вигадано механізму абсолютного виключення таких випадків. Тут велика відповідальність покладається на Генерального прокурора, його заступників. Але Президент і Верховна Рада України мають всі можливості для вчасного усунення таких недоліків, аж до заміни Генерального прокурора. Але орган, створений для важливих державних цілей, довів свою спроможність забезпечувати законність у державі. З огляду на це я переконаний, що новий зміст Закону України «Про прокуратуру», проект якого підготовлений за моєю участю, як народного депутата України, буде в повному обсязі позитивно сприйнятий законодавчим органом. Незалежна Україна сьогодні, як ніколи, потребує зміцнення органу, від якого значною мірою залежить утвердження законності в державі, і повинна робити для цього все можливе.

Михайло ПОТЕБЕНЬКО,
народний депутат України.

Щоб не сталося так, що сьогодні вартість хліба знизимо, а завтра будемо її підвищувати

*Цьогоріч Луганщина одержала гарний врожай. Отже можна розраховувати, що хліб у магазинах подешевшає. Наш кореспондент розмовляє з головою Луганської облдержадміністрації **Олександром ЄФРЕМОВИМ.***

— Олександре Сергійовичу, для зони ризикованого землеробства, якою є наша область, зібрати понад мільйон тонн зернових — це гарний результат. А чи реально в наших умовах одержати більше, скажімо, два мільйони тонн?

— Гадаю, так. Недавно керівник однієї агрофірми у розмові зі мною зізнався: мені соромно за той врожай, що я вирощую на своїх полях. Хоча за врожайністю його господарство в області десь на 13-му місці. Почав він думати, шукати, експериментувати. Торік закупив дуже гарний насіннєвий матеріал, поле обробив чітко за технологією і одержав прекрасний врожай. З цього виходить, що резерви приховуються, насамперед, у гарному посівному матеріалі і сучасних технологіях. В агрофірмі «Агротон», наприклад, завдяки правильному, розумному землеробству нинішнього року на 27 тис. га досягнуто врожайності 42 центнера з гектара. А деякі господарства одержали і по 80 центнерів. Якби таких сільгосппідприємств у регіоні було більше, гадаю, область змогла б зібрати два мільйони тонн зернових. А поки що середньообласна врожайність становить 23 центнери з гектара. Однак треба зазначити, що для нашого регіону це непогано. Такого показника за останнє десятиліття Луганщина ще не мала.

— У рамках державної політики в сільському господарстві діє регіональна. На чому було зроблено її головний акцент?

— Ми починали дуже важко... Була в занепаді наука, розорено сільгоспвиробництво. Потрібно було все відновлювати. Спочатку ми звернулися до практики укладання регіональних контрактів, але незабаром від них відмовилися. Одержуючи допомогу безкоштовно, керівник приймав усе, як належне, не думаючи, що рано чи пізно борги треба віддавати. Спрацьовувала стара система. Тому ми пішли іншим шляхом — почали кредитувати сільгоспвиробників, а відсоткові ставки погашати за кошти бюджету. Це допомогло налагодити забезпечення паливом, насіннєвим матеріалом. У регіоні вже два роки немає з цим проблем. Є проблема з технікою.

— На нещодавніх торгах Луганської агропромислової торгової біржі 80% господарств, котрі уклали попередні договори-доручення на постачання зерна, не виставили його на продаж. Їх не влаштовувала ціна. Дуже мляво на ринку діють і переробники. Чим це пояснюєте?

— 18,2 тис. тонн зерна ми вже заклали в державний резерв за ціною 800 грн. за тонну. Надходитиме воно й далі. Але розраховуються з постачальниками дуже повільно. Маючи досвід минулих років, коли сільгоспвиробникам казали: «Ви везіть зерно на елеватор, а ми потім вам заплатимо», і не платили, нинішні керівники ризикувати вже не хочуть. Це один аспект. Заради об'єктивності не можна скидати з рахунків і близькість російського кордону. У сусідів, треба зазначити, ще не налагоджено такого механізму обліку зерна, як у нас, тому свою пшеницю росіяни продають по 500 грн. за тонну. Переробник, зрозуміло, шукає для себе вигіднішу ціну і готовий купувати дешевше. А зважаючи на те, що українсько-російський кордон на Луганщині має протяжність більш ніж 750 км., і не скрізь під контролем, частина зерна надходить в область контрабандним шляхом. Нині ми маємо домовленість з фірмами, які готові придбати пшеницю вартістю 700—800 грн., залежно від її якості. Що ж стосується господарств, то вони самі тепер вирішують, що робити з урожаєм: продати його нині чи притримати до січня, а потім реалізувати дорожче.

— Отже, влада на «зажимщиків» уплинути не може?

— Що ви пропонуєте: брати викрутку і втручатися в їхній процес? Ми від цього давно відмовилися. Головне завдання влада виконала — населення хлібом забезпечила. Наступна її мета — сприяти сільгоспвиробникам у тім, щоб кожний із них напрацював оптимальну модель своєї діяльності. При цьому ми не втручаємося в їхні взаємини з фінансовими та іншими структурами. Методом проб і помилок керівники швидше навчаться господарювати. Причому не тільки так, як вигідно їм, а і як вигідно державі. Треба сказати, що останнім часом держава повернулася до села обличчям. І якщо, як обіцяє уряд, у бюджеті наступного року для розвитку сільського господарства в Україні буде закладено 7 млрд. грн., думаю, село можна буде поставити на ноги.

— Олександре Сергійовичу, ви, мабуть, єдиний керівник області, який наважився на такий непопулярний крок: найближчим часом не знижувати ціну на хліб. Є серйозні причини для цього?

— Зниження ціни на хліб — це політика чи економіка? Якщо це економіка, то давайте рахувати. Останнім часом зарплата в області та в Україні зросла на 22 — 30% і продовжує зростати. Збільшилося пенсійне забезпечення. Але подорожчали енергоносії, є проблеми, пов'язані з комунальною сферою. Зниження ціни на хліб на 2-3 копійки істотно не вплине на бюджет людини, водночас переробники відразу ж відчують дефіцит оборотних коштів і не зможуть прогресувати в освоєнні нових технологій, у придбанні ефективнішого устаткування. Якщо бути до кінця об'єктивними, то варто сказати і про те, що, виконавши розпорядження уряду, область зробила тримісячний запас зерна, закупивши його за ціною 1100—1200 грн. за тонну. Наші переробники дотепер використовують його для виготовлення своєї продукції. З точки зору економіки зниження ціни на хлібобулочні вироби дуже сильно вдарить по їхній кишені. А якщо вони купуватимуть задешево зерно, — постраждає сільгоспвиробник. Та й невідомо, що буде в березні наступного року. Щоб не сталося так, що сьогодні вартість хліба знизимо, а завтра будемо її підвищувати. Одне слово, поспішати не варто.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

БУРЯКОВІ ЧВАРИ

Доки вони триватимуть, солодким кореням не рости

КОМЕНТАР

Уже пару років тому гадали, що Хмельниччина дійшла до краю у цукровій галузі. Здавалося, ні сіяти, ні збирати менше неможливо. Але нинішній сезон поставив свій від'ємний рекорд. Статистика ще виводить більш-менш пристойну цифру в 48 тисяч гектарів, з яких збиратимуть врожай. Мовляв, на десять тисяч більше від торішніх площ. Але є інший розрахунок. За сільгоспформуваннями (а це основний постачальник сировини) — на дванадцять тисяч гектарів менше. Під час збирання ще традиційно спишеться пару тисяч. А якщо якийсь керівник підправить на папері те, чого на землі немає (чого гріха таїти, зустрічається й таке), то, дивися, ледве на тридцять тисяч вдасться вийти. Навпроти колишніх рекордних 600—700 тисяч тонн цукру за сезон прогнозовані тепер сто п'ять тисяч здаються не надто переконливими.

Більше цукру — міцніше здоров'я

Насамперед фінансове. Бо традиційне медичне твердження про те, що багато цукру шкодить здоров'ю, для самої галузі звучить зовсім навпаки. Звичайно, навіть прогнозованого врожаю області вистачило б, щоб пити всю зиму чай із солодкими булочками, та й потенційним покупцям буде, що продати. Цукровий дефіцит нам не загрожує. Поки що. Але чим менше сировини «з'їдає» сама галузь, виробляючи цукор, тим гірше для фінансово-економічного самопочуття і заводів, і селянських господарств.

Фахівці в один голос твердять, якщо завод працює менше сорока п'яти днів на сезон — уся його робота збиткова. А торік вісім цукроварень області змогли протягнути від 10 до 30 днів. Що дивуватися, коли заводи один за одним оголосили себе банкрутами. З другого боку, і селяни знають: не зібрав хоча б 200 центнерів з гектара, даремна вся твоя робота в полі. Хитрий цей продукт — хоче бачити розмах в усьому, тоді й віддячує сторицею. А махнеш на нього рукою — сам розмахнеться на багатомільйонні збитки. На перший погляд здається, що галузь гальмує саме через ці борги і збитки. Хоча нині, після багатьох років майже цілковитої безконтрольності й у розрахунках, і в стосунках, важко розібратися, хто кому і що завинив. Переробники сьогодні офіційно винні селянам області трохи більш як 900 тисяч гривень. А село не віддало заводам понад вісімнадцять мільйонів за всілякі грошові та матеріальні кредити. Таке співвідношення на руку багатьом нинішнім власникам цукроварень: мовляв, не з нашої вини стоять заводи, проблеми починаються на землі. Та є й інші цифри. Селянам області, окрім своїх, заборгували ще й заводи із сусідніх областей. До того ж борг промисловців не обмежується згаданим. Із заробітної плати, перед податківцями та Пенсійним фондом вони завинили майже двадцять мільйонів гривень. Отож баланс боргів і кредитів вирівнюється. І, значить, є якась інша сила, котра не дає змогу обом сторонам знайти спільну мову.

Від своїх — до чужих

Усе вирощене на хмельницьких землях мають тут-таки і переробляти — це питання не просто честі, а передумова подальшої роботи галузі. Таке завдання перед усіма сільгоспвиробниками поставив голова ОДА Віктор Коцемир. Бо торік, приміром, із області на чужі заводи було вивезено близько двохсот тисяч тонн сировини. У деяких районах сусідам на переробку віддали до двох третин бурякового врожаю. І край від цього втратив чималі суми, і свої цукровики залишилися без роботи.

На останній нараді із проблем галузі В. Коцемир сказав твердо: буде вивезено буряк — багатьом держслужбовцям доведеться розпрощатися з посадою. Але погроза, яка може налякати чиновника, не спрацьовує серед господарників. Уже майже півсотні агроформувань із семи районів уклали договори на поставку майже п'ятдесяти тисяч тонн буряків до інших областей. Відмовитися від цих зобов'язань важко, бо село вже отримало від них понад два з половиною мільйона гривень авансу. А, приміром, свій, Хмельницький цукрозавод, не зміг весною прокредитувати майбутніх здавачів ні гривнею, ні добривом, ні насінням.

Михайло Шаповал, голова сільськогосподарського кооперативу села Летава, що в Чемеровецькому районі, був відвертий: «Життя змусило направляти вантажівки із коренями на чужі заводи».

У господарстві вже не одне десятиліття двадцять відсотків орних земель відводиться під буряк. Не тому, що дуже вигідно, вони і без цукру почувалися б непогано. Буряки — лише важка праця. Але землі потрібна сівозміна, людям — робота. А голові — ще й клопіт. Бо із найближчих один цукрозавод стоїть, інший — уже порізали на метал, той, що працює, — завжди давав низький вихід цукру, а чи запрацює потужніший — і досі тепер не зрозуміло. То куди ж йому везти буряки?

Шаповал — патріот своєї землі, і якщо кажуть, що треба своїм заводам допомогти, він повезе і за півтори сотні кілометрів, нехай навіть у збиток собі. Але хто зрештою погасить ці збитки? Торік господарство купувало тонну добрив за 970 гривень, а цьогоріч уже потрібно по півтори тисячі платити. І пальне підскочило в ціні: на ньому зайвий пробіг у півсотні кілометрів — це вже втрати. Все порахуєш — стає зрозумілим, що господарства не можуть працювати на одному патріотизмі, зекономлена гривня спрацьовує куди ефективніше.

Мал. Олени ЦУРАНОВОЇ.

Завод на металобрухт...

Селяни давно міркують по-своєму: корінь проблеми не тільки в цукровому корені. Бо одна справа, чи вигідно братися за цю культуру, інша — кому виробляти цукор. Власників цукрових заводів, котрі готові на чесних партнерських засадах працювати з селом, на пальцях можна перелічити. А хто порахує мільйони, котрі пішли з галузі у кишені шахраїв?

Немає такої статистики, котра показала б, скільки коштував металобрухт із порізаних заводів. Лише чутки, розмови і борги перед людьми, котрим за тривалі роки навіть мішка цукру від рідного заводу не дісталось. А тим часом люди знають, що зданий металобрухт коштував у кілька разів більше, ніж свого часу проданий завод.

Зацікавленості в таких порізаних, скалічених підприємств уже немає ні в кого, всім зрозуміло, їх роботу вже не відновити ніколи. А там, де завод ще має виробничі перспективи, триває жорстока боротьба між новими господарями. Здається, поняття «власник» відгородило їх від усіх законів, правових норм і судів таким муром, котрий не здолає ніхто. Здебільшого трапляється так, що ні відповідального за борги, ні самі борги уже не відшукати. А мільйони розчинились, наче ложка цукру у склянці чаю. Хтось попив солодко. А решта — лише згадала про смак десерту в роті.

Та навіть від такої приємної згадки — не розбагатієш. Очевидно, саме так розмірковували у багатьох господарствах, коли просто перестали сіяти цукристі. Хіба не красномовним є приклад, коли у Городоцькому районі, де є два заводи, сімдесят тисяч гектарів землі, буряки збиратимуть трохи більше як із двох тисяч гектарів?

Лише окремі економічно потужні господарства утримують свої площі незмінними. Здебільшого, куди не глянь — бурякові рядочки коротшають. А з ними коротшає і гривня, яку селянин кладе у свою кишеню. Зарплатно-фінансова система у селі вироблялась традиційно: з липня до початку осені зарплату дає зібране збіжжя, а потім кілька місяців «годує» цукор. Тепер ця ланка у багатьох господарствах просто випала. І перекрити її лише зерном і прибутками від тваринництва багатьом не вдається. Тому за величезного напруження і старання розрахуватись із зарплатними боргами оперативно не вдається.

* * *

Нинішній сезон цукроваріння буде для області нелегким. Хоча і видався він, як кажуть фахівці, буряковим, на урожай жалітися годі, проте великих прибутків із невеликих площ, мабуть, не дочекатись. Тому вже тепер стоїть завдання зорати під майбутні посіви 75 тисяч гектарів. Для області цифра зовсім не рекордна. Але вона майже у двічі більша від цьогорічної. Якщо не підтягнутись до цієї планки, можна забути про цукрову славу краю. А можна, нехай і з останніх сил, все-таки подолати її. Утім, вибір цей робитиме не кожне господарство зокрема, а всі разом. Час окремих лідерів уже минув. А латочки у сто гектарів, які залишились у багатьох господарствах, уже практично не впливають на економіку господарств — надто мало, щоб очікувати на прибутки. На них здебільшого спрацьовує традиція і звичка, а з них цукру не звариш. Хто захоче жити солодше — просто змушений сіяти більше. І якщо держава хоче жити багатше — вона так само змушена буде якщо не допомогти, то хоча б не заважати галузі новими витками цін і невизначеністю щодо недобросовісних власників цукроварень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

«ЗАЙВИЙ» ЦУКОР

Як запобігти штучному «обвалу» ціни на початку виробничого сезону?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПРОБЛЕМА

Щороку виробники солодких кристалів (не тільки на Вінниччині) у два перші місяці роботи стикаються з тією само проблемою: в цей час на ринку з'являється найбільше цукру. Заводи змушені масово збувати «свіженьку» продукцію. Бо саме настають терміни повернення кредитів банкам, чекають на розрахунки власники товарно-матеріальних цінностей, що їх заводчани брали для налагодження технологічного процесу. Тому перший цукор зазвичай масово «викидають» у продаж. А що більше товару — то нижча ціна.

Торік, за словами генерального директора вінницької обласної асоціації «Поділляцукор» Миколи Власюка, у вересні-жовтні замість задекларованої державою ціни 2,45 гривні за кілограм змушені були продавати по 1,9 грн. На кожній із реалізованих 70 тисяч тонн цукру, уточнив співрозмовник, втрати становили 400 гривень. А загалом — 28 мільйонів гривень. І це тільки прямі збитки.

Як запобігти штучному «обвалу» ціни на початку виробничого сезону? Про це говорили на своїх зборах власники і директори вінницьких цукрозаводів. Дійшли спільної думки: рекомендувати уряду саме в цей час закуповувати у Держрезерв приблизно 30—40 відсотків очікуваного виробництва цукру. Загалом по державі це десь 540 тисяч тонн солодкої продукції. Майже 70 тисяч тонн у цій кількості становить вінницький цукор.

Такий крок, наголошує співрозмовник, не лише стабілізує ринок. Він дасть можливість заводам вчасно розрахуватися з селянами за придбану сировину. Сільгосппідприємствам кошти вкрай потрібні нині, у пік осінньо-польових робіт...

Свої пропозиції вінницькі цукровари надіслали на розгляд уряду і сподіваються, що до кінця їх дослухаються.

ДЛЯ ДОВІДКИ. Новий сезон цукроваріння на Вінниччині розпочали 12 із 33 підприємств. Станом на 20 вересня ц. р. вироблено 15 тисяч тонн солодких кристалів. Вміст цукру (дегестія) у коренях становить 13,9 відсотка — нижче за минулорічний. А от середня врожайність вища: з гектара збирають приблизно 260 центнерів солодких коренів. За прогнозами фахівців, «цукровий Донбас» видасть на-гора приблизно 250 тисяч тонн солодкого «піску».

Адже не можна постійно, як то кажуть, пересолоджувати чай, бо стане зле.

Уже тепер фахівці з'ясовують причини, чому корені не такі солодкі, як торік. Агрономи схильні вважати, що причиною є порушення технології внесення аміачних речовин. Їх цього року, кажуть, вносили сухими. Тому вони гірше засвоїлися рослинами (традиційно аміак вносять рідким). Крім того, не скидають з рахунку негативного впливу природних умов. Цукровари з першим аргументом не погоджуються. Натомість наводять приклад зниження дегестії у сусідів. Цей показник, пояснили в асоціації «Поділляцукор», нижчий за минулорічний і в Молдові, Білорусі, Польщі. На їх думку, все-таки далися взнаки природні умови — часті дощі спричинили активний ріст коренів, а мала кількість сонячних днів не забезпечила необхідними речовинами для формування належного вмісту цукру.

Виникли питання й до науковців Інституту цукрових буряків ААНУ. Корені, вирощені з насіння двох вітчизняних гібридів — «Слов'янський» і «Уладівський» дали різні результати: у першому випадку цукристість становила 13%, у другому — 15,8%. Така велика різниця викликає у фахівців не лише подив. Детальний аналіз з відповідними прикладами і розрахунками спеціалісти мають намір надіслати до згаданого інституту.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

НАУКА

Будь-яка механічна конструкція виходить з ладу завжди невчасно.
ДЖОНСОН.

Вони роблять крила Батьківщини

Повітряні сертифікаційні випробування лайнера нового покоління Ан-148 заплановані на осінь

РЕПОРТАЖ

Поки що перший екземпляр машини, який оповитий стапелями і датчиками, підвішений на амортизаторах у залі статичних випробувань Авіаційного науково-технічного комплексу імені Антонова, проходить обкатку на землі.

— Літак, — зазначає провідний інженер АНТК з частотних коливань Леонід Воронцов, що пропрацював з Анами майже піввіку і поставив на крило майже всі машини цієї модифікації, — призначений для перевезення 70—80 пасажирів. Максимальна дальність перельоту — до 5,5 тисячі кілометрів. Нині ведуться частотні випробування, на підставі яких буде складено відповідний паспорт.

Наземні випробування — важлива складова процесу створення літального апарата. Саме так можна змодулювати його поводження в повітрі, провести відповідні коригування, як кажуть технарі — відредагувати. Без цього машина неба не побачить.

Літак ще проходить обкатку, а йому вже пророкують велике майбутнє. За характеристиками нове дітище з сімейства Анів відповідає найсучаснішим вимогам усіх міжнародних авіаційних організацій: за шумом, викидом шкідливих речовин, витратами палива, точністю навігації, за багатьма іншими параметрам, що дуже важливо. Адже тільки машина, що відповідає всім параметрам, одержує «пропуск» для здійснення міжнародних рейсів у країни Західної Європи і Північної Америки. А вимоги ці дедалі посилюються. Відбувається це, кажуть, під диктовку авіакомпаній держав, що мають фінансову можливість часто обновляти парк літальних апаратів. У такий спосіб вони намагаються позбутися конкурентів.

Плакат у залі, де випробовується машина: «Ми з вами працюємо над створенням кращого у світі літака Ан-148» апріорі визначає самовіддачу інженерів, конструкторів, випробувачів. Робота над літаком ведеться в дві зміни. На АНТК поспішають, хоча і не форсують події. Ринок вимагає, щоб літак став на крило якомога швидше.

...Робочий процес відбувається злагоджено, без надривів. А головне — прибутково для всіх його суб'єктів, без заборгованостей у зарплаті. Це здебільшого завдяки грамотній виробничій політиці. Така ілюстрація: досвідчених співробітників тут не поспішають відправляти на пенсію, як це іноді буває — знаходять для них місце зі збереженням окладу, щоб вони передавали свої знання молодим.

Хоча «Антонов» — підприємство державне, країна майже не фінансує створення літаків. Водночас авіабудування — справа витратна. За словами заступника начальника відділу маркетингу Андрія Совенка (багато в чому завдяки йому і відбулося знайомство автора цих рядків з підприємством), на випробування і доробку лайнерів, тим паче на їх серійне виготовлення, коштів потрібно чимало. Ани здебільшого створюються завдяки принципу поділу ризиків і не без участі слов'янського менталітету. Деякі підприємства-суміжники працюють з «Антоновим» у складчину. Якщо казати про Ан-148, то на ньому встановлено фюзеляж від «Антонова», обладнано літак двигунами, що надало за свій рахунок ВАТ «Мотор Січ». Так само беруть участь у створенні літаків ще кілька підприємств — взаєморозрахунки потім. Хоча у складчину виходить не завжди. Це залежить від можливостей і фінансового стану партнерів. Наприклад, Харківський авіазавод поставив центральну частину крила за гроші АНТК. Проплатити одразу довелося хвостове оперення, люки, двері від воронезьких авіаторів, шасі від дніпропетровського «Південмашу». Незважаючи на всі ці труднощі, Авіаційному науково-технічному комплексу вдалося поставити на крило після розвалу Союзу стільки модифікацій літаків, що тепер вони успішно експлуатуються в більш як 60 країнах. На пострадянському просторі за кількісними показниками Україна вирвалася далеко вперед саме завдяки АНТК ім. Антонова. Мало того, за «аннушками» офіційно числяться 472 світові рекорди. А недавно встановлений — незабаром з'явиться в Книзі рекордів Гіннесса. Значиться він за знаменитою «Мрією». Під час комерційного рейсу Прага—Ташкент у небо злетів вантаж, питома вага якого разом з машиною 640 тонн 860 кілограмів. Досі рекорд становив 508 тонн.

...І все-таки АНТК насамперед науковий комплекс. Ми перебуваємо в залі статичних випробувань — одної з найбільших на території підприємства споруд, що дає змогу імітувати на землі навантаження, які витримує літак у повітрі. Андрій Совенко одразу видає параметри: площа 100 на 100 метрів і 36 метрів заввишки. Приміщення справді вражає і розмірами, і товщиною півтораметрової бетонної підлоги, укріпленої швелерними рейками. Щоб створювати навантаження, потрібно мати міцні підвалини.

— Наземні випробування пов'язані насамперед з міцністю і ресурсом. Бачите крила? — розкриває секрети цього процесу Андрій Совенко. — Їх, інші частини літака (шасі, елементи фюзеляжу) піддають такому навантаженню, яке на них діє в повітрі. Під час зльоту, посадки, поривах вітру воно збільшується. Відповідне навантаження можна запрограмувати на цьому устаткуванні і повторити. Але набагато швидше. Якщо політ триває кілька годин, то тут ці самі навантаження можна зробити за декілька хвилин. І цим прискорити процес витрат ресурсів конструкції. Сенс: будь-яка деталь має зламатися тут, а не на реальному літаку. Відпрацьовані, наприклад, успішно десять тисяч циклів — призначається певний ресурс. Дві тисячі — в п'ять раз менше. Виходячи з цього, авіабудівельна компанія може дати відповідні гарантії на кількість польотів. А якщо гарантує — отже, і несе відповідальність. Саме статичні випробування і дають цю впевненість.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімку: «Мрію» готують до демонстраційних польотів.

Фото автора.

P. S. Про те, з якими труднощами стикаються вітчизняні авіабудівники, про думки авіаторів з приводу закордонних арештів вітчизняних Анів, читайте в наступних публікаціях.

А «малюк» піднімає однією рукою 40 тонн

У вітчизняних гаванях 95 відсотків перевантажувальної техніки вже давно відпрацювало свій ресурс

ПРОБЛЕМА

31 жовтня минулого року стало знаменною датою не тільки для багатотисячного колективу ВАТ «Азовмаш», а й для нашої країни загалом. День, коли в Маріуполі відбулася презентація нового портального крана моделі «КПП 40-34-10,5» вантажопідйомністю 40 тонн, з повним правом можна вважати початком становлення вітчизняного кранобудування для потреб морегосподарської галузі. Досі всі 19 морських портів країни (та й річкових теж) орієнтувалися тільки на техніку зарубіжного виробництва, бо нашої, вітчизняної, власне, просто не було. А оскільки крани-«іноземці» досить дорогі, то в останні принаймні п'ятнадцять років їх, по суті, не купували.

Перевантажувальна техніка швидко старіла морально й фізично. І тепер маємо ось таку непривабливу картину: 95 відсотків портальних кранів давно вже відпрацювало свій ресурс, середній їх вік сягнув 27 років, через надмірний знос більшості механізмів система планово-попереджувальних ремонтів перетворилася в систему усунення аварійних відмов устаткування.

В Іллічівському порту чи не найстаріша з-поміж усіх інших гаваней техніка — середній вік кранів тут сягнув 34 років, значну частку серед них становлять морально застарілі перевантажувальні машини типу «Альбрехт», «Кіровець», «Ганц», «Абус». Не набагато кращі справи в інших морських гаванях. Більш-менш благополучним можна вважати кранове господарство лише в порту Южний, де середній вік машин — майже 16 років; тут, відповідно, і найвищий у галузі коефіцієнт використання портальних кранів — 0,59. Тоді як у середньому по країні він удвічі нижчий.

Нещодавно керівники й фахівці ДП «Укрморпорт» проаналізували хід виконання програми розвитку кранового господарства морських портів країни і дійшли невтішного висновку: якщо й надалі справа просуватиметься так кволо, то через три—п'ять років це призведе до того, що під реальною загрозою опиниться безпека експлуатації кранів, виконання планів вантажоперевобки і діяльність портів загалом. Отже, потрібні кардинально рішучі кроки для оновлення парку портальних кранів, який нині налічує майже 560 одиниць. І поповнення має відбуватися передусім за рахунок вітчизняного виробництва, оскільки такі крани майже на третину дешевші від імпортних, їх простіше придбати, а потім експлуатувати й ремонтувати.

Повернімося, однак, до початку цієї статті, тобто до факту минулорічної презентації новітнього портального крана на «Азовмаші». Тоді, аби ближче ознайомити фахівців морегосподарського комплексу зі своїм дітищем, керівники підприємства запросили до Маріуполя представників з усіх вітчизняних портів. З гордістю розповідали їм про особливості «малюка» вагою 355 тонн (без 90-тонного контрвантажу) і зростом понад 45 метрів, здатного підіймати своєю рукою-стрілою 40-тонний вантаж на висоту 28 метрів. Перший український портальний кран, спроектований і споруджений нашими машинобудівниками, вигідно відрізняється від зарубіжних аналогів оригінальною конструкцією платформи, порталу, низки вузлів та механізмів, аж до кабіни машиніста. Частотна система управління електроприводами кранових механізмів нової машини відзначається плавними характеристиками, економним споживанням електроенергії (на 30 відсотків менше, ніж у кранів зі старою системою управління), кранові механізми діють у напівавтоматичному режимі. Динамічні навантаження на металоконструкції і кранові вузли різко знижуються, що зумовлює довговічність і надійність кранів, істотно зменшує експлуатаційні витрати. Ось, здавалося б, машина, за яку українським портовикам варто хапатися обома руками!

Та президент «Азовмашу» доктор економічних наук Олександр Савчук (не того дня, а дещо пізніше, вже навесні нинішнього року) в бесіді з журналістами мусив констатувати:

— Аж поки російські компанії не почали замовляти у нас крани, портовики України твердили, що ті крани погані. Нині, нарешті, думка змінилася. У виробництві у нас цього року водночас шість потужних портальних кранів — на замовлення вже не тільки російських «Тольяттиазота», «Северстали», а й «Укрморпорту».

А отой перший КПП-40 наприкінці липня цього року дістався селища Волна Краснодарського краю і працюватиме в тамтешньому порту. Причому з Маріуполя його доставлено до місця призначення на спеціальній баржі не у вигляді окремих вузлів, а повністю зібраним. Тобто одразу готовим до експлуатації. Фахівці підрахували: якби кран довелося монтувати в порту і, в результаті, тимчасово виводити причал з експлуатації, то втрати становили б майже один мільйон доларів. А так їх зекономили. Ось він, сервіс по-азовмашівськи! Чому б не скористатися ним і нашим портовикам?

Втім, добре вже те, що вони, нарешті, таки визначилися, переорієнтувалися із зарубіжних на вітчизняних виробників. «Укрморпорт», закумулювавши кошти, наприкінці минулого року замовив «Азовмашу» перший портальний кран. Зупинилися, щоправда, на крані моделі «КПП-16-36-10,5» вантажопідйомністю 16-20-32 тонни. Його конструкція, компонування і електроустаткування аналогічні портальному крану моделі «КПП-40-34-10,5», про який мовилося вище. Після випробування нового крана (його виготовлено за десять місяців замість передбачуваних дванадцяти) за умов реальної експлуатації в порту Южний та внесення можливих удосконалень розпочнеться серійне виготовлення машин під конкретні замовлення. Саме «Азовмаш» наказом Міністра транспорту України визначено базовим підприємством з виробництва портальних кранів для морських і річкових портів. Це, однак, не означає, що їх не виготовлятимуть інші підприємства. До виробництва серії з двох кранів для українських портів приступили АТ «Новокраматорський машинобудівний завод» і фірма «Кранбау Еберсвальде» (німецький партнер став переможцем тендера зі створення портального крана українського виробництва на базі зарубіжних моделей). Споруджує кран «Марк-25» для Іллічівського порту ЗАТ «Конекрейсн-Україна» в співпраці з ВАТ «Запорізький завод важкого кранобудування». Все це, однак, поки що лиш початок, поодинокі приклади. А життя потребує, як уже мовилося, інтенсивного оновлення кранового парку морських портів. Тільки Іллічівському, щоб не втратити конкурентоспроможності, в найближчі десять років треба оновити хоча б 30—40 відсотків наявного кранового парку, тобто щороку купувати шість—десять сучасних кранів. До таких показників поки що далеко.

Загалом по вітчизняних морських портах, згідно з розробленою і здійснюваною об'єднанням «Укрморпорт» програмою, до 2010 року рекомендовано списати 107 одиниць кранового устаткування і придбати 90 нових машин, на що потрібно 180 мільйонів у. о. Коли врахувати, що вже нині 33 крани перебувають у неробочому стані, 73 — працюють при завантаженні лише один—сім відсотків до розрахункового, а решту, як уже мовилося, завантажено на 30 відсотків через часті поломки, то наведені вище цифри оновлення особливого ентузіазму, погодьтеся, не викликають. Кран, зрозуміло, — річ недешева, «Укрморпорт», замовляючи нові машини і складаючи програму на майбутнє, так би мовити, по своєму ліжку простягує ніжки. І передбачає при цьому вельми невисоку планку вантажообігу галузі — 74,3 мільйона тонн за рік, яку вже торік перевершено. Але ж ми сподіваємося, активно розбудовуючи міжнародні транспортні коридори, на різке збільшення вантажообігу й уже в найближчі роки подолання 100-мільйонного і вищого рубежу. Наявний парк кранових механізмів з ним, виходить, не справиться, і транзитні вантажі підуть в обхід України?

В справу має, очевидно, активніше втрутитися держава зі своїми фінансовими ресурсами. Портовики підказують і такий шлях: тимчасово виключити з оподаткування ту частку прибутку порту, що спрямовується на розвиток виробничих потужностей. Слід прискорити, очевидно, і прийняття закону "Про порти", що надто затяглося в результаті суперечок між різними розробниками проекту, — тоді чіткіше вимальоється і напрям оновлення портового устаткування...

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса—Іллічівськ—Маріуполь.

Як боротися з каменем?

По телевізору рекламують безліч зубних паст, які видаляють зубний камінь. Чула, що поява зубного каменю пов'язана з проблемами нирок і печінки. Чи це так насправді і як з ним боротися?

Людмила МАНІНА.

Запоріжжя.

Відповідає лікар-стоматолог Лариса ОЛЕФІРЕНКО:

— Зубний камінь може бути під'ясневим і над'ясневим. Над'ясневий з'являється зазвичай через неправильну гігієну і неправильне харчування. А от під'ясневий, що міститься глибоко і руйнує структуру зубної зв'язки, саме і пов'язаний зі змінами в організмі. Це той камінь, яким насичена наша кров, такі камені часто відкладаються в нирках. І в цьому разі видаляти його треба у стоматолога, а консультуватися — з іншими фахівцями.

Зубний камінь рекомендується знімати не частіше як двічі на рік. Крім цього, необхідно провести комплекс лікувальних процедур для загоєння і ущільнення травмованих і запалених ясен. Після цього, звичайно, треба самостійно підтримувати стан зубів. Насамперед важлива правильна їжа. Вона не повинна бути м'якою, переваженою і багатою на вуглеводи. Для профілактики зубного каменю ідеально підходить тверда їжа (свіжі овочі, фрукти), а також хліб з висівками, що очистить організм не тільки від каменів, а і шлаків. Якщо маєте шлунково-кишкові проблеми, в період загострення від деяких овочів і фруктів усе-таки слід відмовитися.

Пасти і щітки зубний камінь не видаляють, а лише підтримують стан зубів після того, як стоматолог цей камінь зняв. Але неправильне чищення зубів може призвести до його утворення. Щетина зубної щітки займає зубний сегмент, що складається з двох—трьох зубів. І от кожна поверхня зуба повинна бути очищена по 10 разів з боку щоки, з боку язика, з боку жувальної поверхні. Важливо чистити зуби переривчастими рухами — від ясен до краю, що ріже. У противному разі щетинки роздавлюються по поверхні зубів, і нижня частина щетини заштовхує зубні залишки прямо під ясна. Згодом на цьому зубному нальоті, ущільнюючись, і утвориться зубний камінь.

Чим корисні кавуни?

Усі твердять, що кавуни дуже корисні. У нашій сім'ї теж полюбляють ласувати ними. Цікаво, чим вони такі корисні для організму людини?

Марина НАЗАРОВА.

Ніжин

Чернігівської області.

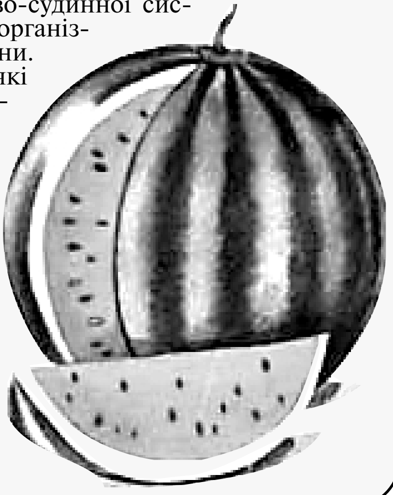
Відповідає доктор медичних наук, професор кафедри гастроентерології та дієтології Київської медичної академії післядипломної освіти імені П. Шупика Галина АНОХІНА:

— Кавуни містять у собі ендогенну воду (майже вісімдесят відсотків), легкоперетравлювану рослинну клітковину, вітаміни, мікроелементи. Їх рекомендовано вживати у разі захворювання нирок, суглобів, серцево-судинної системи, а також для очищення організму й зменшення у ньому рідини.

Глюкозу та фруктозу, на які багаті зеленобокі, організм використовує для утворення енергії. Магній та кальцій підтримують стабільність артеріального тиску.

Кавуни належать до низькоенергетичних продуктів, тому їх сміливо можуть їсти люди, схильні до повноти.

Узагалі, протипоказань для вживання кавунів немає. Єдине: ласувати смугастими краще восени, коли вони достигають природним шляхом і не містять у собі нітратів.

Він може вбити мене

Слідчий визнав мене потерпілим від злочину. Слідство триває. Сам злочинець перебуває на волі під підпискою про невиїзд, ще й мешкає по сусідству. Від нього чую постійні погрози, образи і особисто, і по телефону. Я боюся, що він може одного разу скалічити чи вбити мене. Порадьте мені, що робити? Як захиститися?

Олександр К.

Бровари

Київської області.

Відповідає адвокат Вероніка ДЕРКАЧ:

— Як потерпілий ви маєте право на забезпечення безпеки. Напишіть на ім'я слідчого заяву, в якій необхідно викласти зазначені вами обставини — про реальну загрозу вашому життю та здоров'ю з боку конкретної особи (ретельно опишіть, як, коли вам погрожували, якщо це відбувалося в присутності свідків — вкажіть їх прізвища та адресу).

Слідчий зобов'язаний в строк не більш як три доби перевірити вашу заяву і прийняти рішення про застосування або відмову в застосуванні заходів безпеки стосовно вас.

Якщо вам відмовляють, то маєте право оскаржити відмову у прокурора або в суді за місцем розслідування справи.

Готуємо сад до зими

Маю чудовий сад, в якому ростуть яблуні, груші, сливи, малина, смородина. Навесні його розчищаю й підживлюю. Напевне, і восени потрібно хоч якось віддячити садові за фрукти та ягоди, щоб і наступного року мати гарний урожай. Порадьте, як підготувати сад до зими?

Ігор МАКУШКО.

Бар

Вінницької області.

Розповідає завідувач відділу технології вирощування плодових культур Інституту садівництва Української академії аграрних наук Віктор Жук:

— З кущових (малина, агрус, смородина) слід вирізати сухі, застарілі пагони й гілки. Листя після опадання згребти і закомпостувати або спалити, щоб знищити збудників хвороб. Адже значна кількість шкідників зимують саме в листі. Золу ж можна використати як добриво. Потім під неглибоке перекопування бажано внести органічні добрива (перегній чи компост) з розрахунку одне-два відра на квадратний метр площі біля кущів.

У насадженнях зерняткових і кісточкових культур (яблуня, груша, черешня...) слід видалити сухі і хворі дерева. Після опадання листя можна обрізати пошкоджені гілки. Товсті зрізи обов'язково слід зафарбувати масляною фарбою.

З гілок та крон зібрати й спалити зимові гнізда гусені.

Сапою або сталевим скребком слід обдерти на мішковину або плівку застарілу кору на штамбі стовбурів і розвилках основних гілок. Потім її спалити. Листя під деревами потрібно згребти, закомпостувати або спалити разом з обрізаним гіллям.

Після цього грунт біля стовбурів глибоко перекопати з перегноєм, компостом та золою (з розрахунку 3—5 кг органічних добрив або 90—150 г золи на квадратний метр).

Такі заходи знищать шкідників та збудників хвороб, що зимують у корі, опалому листі та верхньому шарі грунту. А також забезпечать плодові рослини необхідними елементами живлення наступного року.

Перед снігопадом стовбури і розвилки, особливо молодих дерев, слід обгорнути пористим матеріалом (папером чи соломою). Це запобігатиме пошкодженню їх сонячними опіками та зайцями в зимовий період. А якщо зайців немає, то штамби дерев досить побілити 20-відсотковим вапняним розчином (2 кг вапна на 10 л води). У другій половині зими побілку треба повторити.

Хто зустрічає гостя

Уже не перший рік працюю у фірмі секретарем. І завжди розгублююся, коли мій шеф особисто зустрічає відвідувачів. Хто за етикетом має зустрічати гостей фірми?

Олена ЗУБІНА.

Донецьк.

Відповідає доктор філософських наук, завідувачка кафедри етики, естетики і культорології Київського національного університету імені Тараса Шевченка Валентина ПАНЧЕНКО:

— Відвідувача зазвичай зустрічає секретар. Якщо про зустріч домовлено заздалегідь, то вітати гостя може також співробітник, відповідальний за підготовку зустрічі або переговорів. Багато що залежить і від змісту візиту. Якщо це представники вищої організації, то, звичайно, буде недобре, якщо керівник сам їх не зустріне. Але, природно, секретар має повідомити про прихід того чи іншого гостя. Тобто рівень спілкування може залежати від характеру стосунків.

Буває так, що той, хто приймає, особисто зустрічає гостей біля входу. У цьому разі начальник мусить про це попередити. Але й у такій ситуації розслаблюватися секретарю не варто: він може запропонувати напої, запитати, чи не потрібно щось відвідувачу.

Інша справа, якщо відвідувач уперше зайшов у цю фірму або офіційно не записувався на зустріч. Тоді секретарю слід познайомитися з ним, коротко розпитати про мету візиту і вже потім доповідати начальнику.

Діти і комп'ютер

Син-школяр увесь вільний час проводить за комп'ютером. Не думаю, що це корисно для здоров'я. Розкажіть, скільки підліткові можна сидіти біля монітора?

Олена ЖУКОВА.

Черкаси.

Відповідає головний лікар Київського центру мікрохірургії ока, головний дитячий офтальмолог Міністерства охорони здоров'я України, доктор медичних наук Сергій РИКОВ:

— Існують правила, як і скільки працювати дітям за комп'ютером. Діти шести років можуть працювати біля екранів 8-10 хвилин, учні четвертих-п'ятих класів —20 хвилин і так по наростаючій. Але старшокласники біля екранів можуть перебувати не більш як півтори години на добу.

Навіть коли діти просто грають у різноманітні «стрілялки», вони втомлюються. З екранів діє випромінювання, йде навантаження на очі, вони перебувають у стані психоемоційного збудження і не рухаються!

Отож, щоб зняти втому, підліткам треба відриватися від екранів і грати в бадмінтон, баскетбол, волейбол. Крім того, що вони рухатимуться, стеження за м'ячем чи воланчиком — чудова зарядка для очних м'язів.

Порушник чи ні?

На нерегульованому перехресті інспектор ДАІ жезлом наказав мені зупинитися за перехрестям, перед яким встановлено дорожній знак «Проїзд без зупинки заборонено». Я, не зупинившись, проїхав «під знак». Чи вважається це порушенням Правил дорожнього руху?

Сергій ШЕВЧУК.

Дніпропетровськ.

Відповідає старший інспектор з особливих доручень Департаменту ДАІ МВС України Станіслав ГОРБОВИЙ:

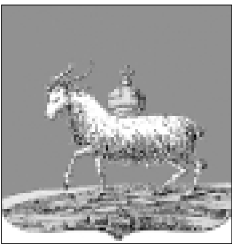
— Так, це вважається порушенням вимог підпункту 2.2 другого пункту 33 розділу Правил дорожнього руху, за що передбачена відповідальність за першою частиною статті 122 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

В ситуації, описаній водієм, йому потрібно було, відповідно до вимог пункту 2.4 Правил дорожнього руху, спочатку виконати вимоги дорожнього знаку (зупинитися біля знаку, кордону перехрестя або перед спеціальною горизонтальною розміткою), впевнитися у відсутності транспорту, що наближається до перехрестя головною дорогою, проїхати перехрестя та зупинитися на вимогу інспектора ДАІ у визначеному ним місці. Але зупинитися так, щоб це не ускладнювало рух інших та не суперечило вимогам пункту 15.9 «Зупинка забороняється» Правил дорожнього руху.

Довідка: Відповідно до вимог пункту 2.4 Правил дорожнього руху водій на вимогу працівника міліції повинен зупинитися з дотриманням вимог цих правил, а також: передати для перевірки документи, зазначені в пункті 2.1 правил; дати можливість оглянути транспортний засіб відповідно до законодавства за наявності на те законних підстав; дати змогу перевірити технічний стан, номери агрегатів і комплектність транспортного засобу.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Запитання за тел. 454-86-44 щодня з 12-ї до 13-ї години. Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції

КОЗЕЛЕЦЬКИЙ РАЙОН ЧЕРНІГІВЩИНИ

Відомий з початку XVII століття Козелець розташувався над мальовничою річкою Остер. Нині це селище міського типу, хоча за Богдана Хмельницького Козелець був сотенним містечком київського полку, а з 1781 року — повітовим містом. Тут збереглося багато архітектурних пам'яток XVIII століття. Але перлиною Козельця був і залишається п'ятиверхий собор Різдва Богородиці, побудований у 1752—63 роках А. Квасовим та І. Григоровичем-Барським.

Ради бояться укрупнень

САМОВРЯДУВАННЯ

— Торік, — каже Анатолій Якович, — район виконав зведений бюджет на 115 відсотків. На сесіях місцевих рад було переглянуто розміри ставок ринкового збору, розглянуто питання збільшення надходження за видачу дозволів на розміщення об'єктів торгівлі. Непогані показники і нинішнього року.

— А як поповнювалися бюджети місцевих рад від здачі в оренду земель запасу і резерву?

— За рік сільради отримали дохід у 220 тисяч гривень. До речі, частина сільрад почала сповна використовувати можливості поповнення бюджету за рахунок продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення.

— Обладра розробила методику створення комунальних підприємств при сільрадах. Чи скористалися нею?

— Так. У нас уже діє 24 комунальні формування при сільських радах. Особливо успішно вони функціонують при Хрещатенській, Скрипчинській радах. Комунгоспи допомагають сільчанам вирішувати проблеми оранки, збирання врожаю, забезпечення препаратами з боротьби із шкідниками. Користуючись нагодою, хотів би звернутися з проханням до Верховної Ради: треба прийняти закон про комунгоспи при сільрадах. Адже, скажімо, якщо сільський голова допомагає, направляє діяльність комунгоспу (а без цього господарська одиниця майже нежиттєздатна!), то, за чинним законодавством, його можна притягнути до відповідальності як корупціонера. Отже, це питання потребує врегулювання.

— Яка проблема найбільше хвилює територіальні громади?

— Серйозність намірів про їх укрупнення. Сільська рада — це сьогодні справжній центр захисту населення. Нині в районі 111 населених пунктів, вони об'єднані в 43 територіальні громади. А якщо їх укрупнити до 11—13, то як можна буде вирішувати соціальні проблеми на селі? Реалізація цього проекту лише поглибить кризові явища в невеликих населених пунктах.

Записав Сергій ПАВЛЕНКО.

З досьє «ГУ»

Анатолій ПЕТРЕНКО народився в Понорниці Коропського району. Закінчив Ніжинський педагогічний інститут імені Миколи Гоголя. Вчителював, десять років був директором школи. Довгий час працював завідувачем відділу райвно. У квітні 2002 року обраний головою Козелецької райради.

«Робота гуртова творить дива»

СІЛЬСЬКІ НОВИНИ

У селі Бригинці навіть малюки знають: щоб стати заможним, треба любити землю і працю на ній. А ще господарство багате тоді, коли... голова бідний, — пояснюють бригинцівці та зі щирою посмішкою додають, як у нас... Проте мешканці ще й досі нервують, коли в село приїздять велике начальство чи журналісти. «Григорія Григоровича не віддамо!» —кажуть, згадуючи, як колись забрали молодого керівника на високу посаду до району, а обурені бригинцівці зібралися всім селом і привезли Шевченка назад.

Григорій Шевченко керував колгоспом з 28 років. У 1983 році, коли став головою, господарство (на той час «Зоря комунізму») було аж ніяк не в зеніті слави. Однак арифметика збільшення показників для молодого голови виявилася зовсім нехитрою: щоб ферма давала добру віддачу — запаси достатньо кормів, подбай про зелені випаси, налагодь племінну справу; щоб поля родили рясно — заправ землю добривами, вчасно посій, доглянь і збери. Звісно, економічні реформування й новації трохи позначилися на добробуті господарства. Утім, реформувавши колективне сільгосппідприємство, бригинцівці довели, що зможуть без допомоги держави й заморських інвестицій забезпечити високу культуру ланів.

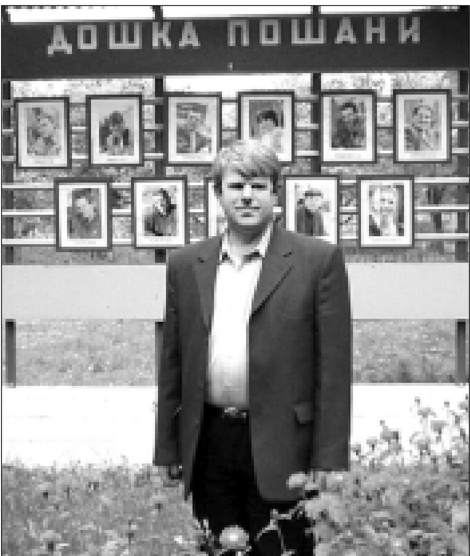
Нині СТОВ «Полісся» — одне з економічно найміцніших господарств Козелецького району, де працюють 130 селян. Зарплата в середньому 300—400 гривень. Кращі доярки та механізатори отримують до 1000 гривень. Молоді сім'ї — кредити та житло. Щоправда, ні газифікація села, ні прокладання асфальту (які, до речі, провели переважно за рахунок товариства) не втримують молодь. Тож нерідко невтомному голові самому доводиться й сіяти, й косити, й збирати щедрий врожай на бідних на гумус полях.

Лише торік у «Поліссі» було 700 тисяч гривень прибутку, з них 100 тисяч за вигідний збут бізнесменам соломи для грибних теплиць. Секрет простий. На 2400 га землі, з яких 1700 —орної, орієнтуються на 50 відсотків зернових та 50 кормів. Не вирощують технічні, енерго- та ресурсозатратні культури. У господарстві є худоба: із 1800 голів — 400 корів.

Беруть паї у сусідніх селах. Розраховуються, як і всюди, —грішми, товарами і послугами.

Мешканці Бригинців, Рикова, Корнієва, Карасинівки та Пізнього, які територіально входять до СТОВ «Полісся», за запахом пшениці визначають, коли сіяти або жнивувати. І кажуть, за традицією, перед тим як заспівати на щедрих обжинках в один голос лунає: «Робота гуртова творить дива».

Записала Наталя ЯРЕМЕНКО.

На знімку: Григорій Шевченко вважає, що «Дошка пошани» — не пережиток минулого, а нагадування всім про важливість чесної і самовідданої праці.

Запорізький автомобілебудівний завод — найкращий серед роботодавців

Точніше — серед підприємств, на яких працюють більше п'яти тисяч працівників. Таке визнання ЗАЗ отримав на IV Всеукраїнському конкурсі, про який «Голос України» вже писав

Найбільший в Україні автомобільний виробник, як відзначили організатори конкурсу, не лише вдало збільшував обсяги виробництва і розширював модельний ряд автомобілів, що сходять з його конвеєрів, а й, відповідно, створював тисячі робочих місць. Які, звісно, порожніми не лишалися.

У 2003 році і в першій половині цього року підприємство істотно розширило всі ланки виробництва, збільшивши його обсяги. Природно, разом з їх нарощуванням зростала й кількість зайнятого населення.

Так, станом на 1 серпня 2004 року в ЗАТ "ЗАЗ" працює майже вісімнадцять тисяч співробітників, що на 25 відсотків більше, ніж на початку серпня 2003 року. А середня заробітна плата збільшилась у півтора разу, і становить нині майже тисячу гривень на місяць. Високі для цього регіону зарплати — не єдине, що заохочує працювати на підприємстві. Керівники, інженери, майстри і навіть звичайні робітники навчаються і підвищують свій кваліфікаційний рівень. Що характерно — переважно за кордоном. Упроваджуючи нові цехи з виробництва у Запоріжжі німецьких автомобілів, керівництво заводу вже відправило 77 фахівців на автомобілебудівні підприємства Німеччини, Польщі та Бельгії, де вони знайомилися з технологіями, використанням обладнання тощо. Ще однією вагомою складовою соціальної програми є навчання персоналу, що проводиться відповідно до вимог міжнародної системи менеджменту якості, сертифікованої європейським «Бюро Веритас» за стандартами ISO 9001 2000. Щороку в учбовому центрі підприємства навчаються більш як п'ять тисяч співробітників, а за перше півріччя 2004 року — більш як 2,5 тис. співробітників, що на 5 відсотків більше, ніж за такий період минулого року. Із створенням всеукраїнської асоціації «Профтехавто» учбову базу підприємства модернізують для поліпшення виробничого навчання кадрів автомобільної промисловості України.

Приємно, що працівники можуть не лише навчатися, а й мають належний соціальний захист. В лікувально-оздоровчих центрах заводу, базах відпочинку та в дитячих таборах у першій половині цього року відпочивали та лікувалися майже дві тисячі співробітників, у тому числі більш як вісімсот їхніх дітей. Крім того, з метою раціональнішого та ефективнішого лікування співробітників — для забезпечення якісного виконання виробничої програми —керівництво заводу започаткувало програму медичного страхування співробітників спільно з ЗАТ Українська Страхова компанія «Гарант-Авто». На сьогодні в компанії застраховано більш як тринадцять тисяч співробітників, та вже відшкодовано страхових випадків на суму 473 тисячі гривень.

Примітно, що робочі місця створюють не лише на самому заводі, а й на інших підприємствах автомобільної галузі — адже близько 50 відсотків автомобільних комплектувальних та запчастин — вітчизняного виробництва. Усі підприємства не лише автомобільної галузі, а й суміжних, — металургійної, електронної, нафтохімічної галузей — отримали поштовх ще й завдяки прийняттю закону «Про розвиток автомобільної промисловості України». ЗАЗ сьогодні співпрацює з 772 постачальниками, у тому числі 597 — українські підприємства, 230 із них — у Запорізькій області.

Діяльність заводу, з конвеєра якого сходять автомобілі українських та іноземних марок, давно стала запорукою економічної та соціальної стабільності цілого регіону. Останніми роками, з активним розвитком виробництва, його роль значно посилилася. З минулого року на заводі відбувається масштабна реконструкція виробничих площ. Уже цьогоріч підприємство ввело в експлуатацію більш як 15 тисяч кв. м виробничих площ. Але показники зростання обсягів виробництва (215 відсотків протягом року) дають зрозуміти: ЗАЗ сьогоднішніми цифрами не обмежиться.

Орест ХОМСЬКИЙ.

У підземеллях костелу

Є припущення, що знайдено останки ста сорока людей, знищених фашистами на початку війни

ПРОБЛЕМА

Ці знімки зроблено у підвалах костелу Успіння Пресвятої Діви Марії, що у старовинному Острозі на Рівненщині. Людські останки у мішках, ящиках...

— Проводячи реставраційні роботи, у 1994 році ми знайшли в підземеллях костелу ці останки. Є припущення, що це — останки ста сорока людей, знищених фашистами на початку війни, — розповідає ксьондз Вітольд Ковалєв. — І ось уже десять років вони так і лежать у підземеллях. Ми хотіли, було, поховати їх у братській могилі біля костелу, поставити пам'ятник і взяли б не себе клопоти по утриманню в порядку цього поховання.

— І що цьому завадило? — цікавлюсь у Вітольда Степановича.

— Річ у тім, що наш костел — старовинний, заснований ще 1440 року. Це пам'ятка історії та архітектури XV століття, входить до складу Державного історико-культурного заповідника міста Острога. Тож без дозволу чи погодження з керівництвом заповідника ми не маємо права проводити будь-які будівельні чи земляні роботи. Щодо дозволу на поховання останків, то нам його дала багато років тому Острозька міська рада, не вказавши місця поховання...

І директор Державного історико-культурного заповідника міста Острога Сергій Кибкало, і міський голова Острога Тарас Пустовіт в один голос заявляють, що офіційно до них з цього питання католицька громада не зверталась. Обидва сказали, що не заперечували б, щоб останки поховати біля костелу. А міський голова ще й додав:

— З боку влади та депутатів була б цілковита підтримка у цій благородній справі. Знайшли б і кошти на пам'ятник.

Зрештою, не бачу перешкод, щоб останки розстріляних і замордованих фашистами нарешті, за християнським звичаєм, упокоїлися в землі. А щодо офіційного звернення католицької громади, то, можливо, його й не варто чекати міському голові Тарасу Пустовіту (тим паче після того, коли йому стала відома ця проблема), а владі слід узяти ініціативу в свої руки. На те вона й влада. До того ж ідеться про святу справу — поховати останки ста сорока колишніх мешканців Острога — чиїхось батьків, матерів, дітей...

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: у підземеллі останки замордованих фашистами острожан — докір сучасникам, які за десять років так і не спромоглися їх поховати.

Фото Юрія САФІРА.

«Чорний доктор» і «Чорний полковник» потрапили до музею

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Під Судаком у дегустаційній залі перед входом на завод «Архадересе» (давньогрецькою й тюркською мовами: стародавні підвали у скелях) відкрито музей історії унікального виноробного підприємства.

Тут — у колисці вітчизняного виноробства, можна ознайомитися з давніми й сучасними секретами мистецтва виготовлення витончених напоїв із виноградних грон рідкісних, стародавніх добірних сортів, які зростають лише в Сонячній (Козській) долині. Її вважають батьківщиною вітчизняного виноградарства й виноробства.

Експонати ведуть свій родовід від часів стародавніх греків, архівних матеріалів заснування заводу в 1888 році патріархом кримського виноробства Левом Голіциним до сучасних здобутків творців елітних напоїв, унікальні якості яких відтворити в інших місцях не може ніхто. Завдяки професіоналам «Архадересе», котрі проводять тут екскурсії й дегустації, музей став ще одним активним пропагандистом культури винопиття, хранителем й розповсюджувачем унікальних фактів про тонкощі мистецтва виноградарства й виноробства, які зберегли у віках усі численні народи, що заселяли південно-східне узбережжя Криму.

Усі бажаючі можуть дізнатися, як насолоджувалися якістю місцевих вин ще стародавні греки, що жили на мисі Меганом у тодішньому місті Афінеон (1V ст. до н. е.). Як у середні віки Сонячна долина, древня Козія, стала одним з найвідоміших районів світового виноробства. Як наш земляк — граф Кочубей — міністр внутрішніх справ за царювання Олександра I, відкрив у цій чарівній спекотній місцині перше в Російській імперії училище виноградарів і виноробів. Як за десять років невтомної праці у скелях було вирубано унікальні галереї — винні підвали «Архадересе», на спорудження яких витрачено понад 1 мільйон 200 тисяч золотом. Але й віддача не забарилася. Вина, які тут почали виробляти, відразу ж помітили у всьому світі, відзначали найвищими нагородами на престижних виставках у Києві, Парижі, Лондоні, Льєжі й Афінах, вони стали прототипом й еталоном виробництва й витримки десертних й міцних вин для всіх наступних заводів Криму й Півдня України.

У підвалах «Архадересе» збереглася й старовинна плита із зображенням фамільного герба давнього власника цих земель: викарбуваний орел «чернігівської печатки». Стародавній герб Чернігова прикрасив етикетки всіх найдобірніших напоїв із виноградників «Архадересе», як і вони — став відомим у всьому світі.

Зібрані матеріали такі унікальні, що викликають цікавість та стають у пригоді й професіоналам виготовлення вин. Адже місцеві майстри догляду за виноградниками діляться тут секретами того, як домогтися, щоб протягом століть пропечені сонцем й рясно политі потом трударів плантації зберегли вірність своїм унікальним аборигенним сортам. Вони кажуть: щоб стати прекрасною, лоза повинна страждати й міцнішати, а трударі втомитися, плекаючи її. Адже зробити чудове вино — це мистецтво, а воно — це завжди тяжка праця. Саме так, крізь віки, старанним доглядом склалися диво-плантації цих приморських долин. Нагадують, що давнє мистецтво виноградарства й виноробства, вдосконалене поколіннями наших земляків, — це незаперечне свідчення рівня цивілізованості країни. До нового року відвідини музею унікальних напоїв будуть безплатні, як і перші дегустації.

Кожна з дегустацій — це свято, зустріч з яскравими, неповторними зразками, створеними майстерними виноробами. Але лише за умови дотримання багатьох правил культурного споживання напоїв, вироблених не одним поколінням тонких цінителів, фахівців й учених. У затишних, прекрасно оформлених дегустаційних залах «Архадересе» можна сповна оцінити неповторні якості вин Сонячної долини. Тут можна дізнатися, як відрізнити на смак і вигляд від надто поширеної нині біди-пошесті масового фальсифікату благородну мадеру, червоні й білі портвейни, цілющі десертні вина-унікуми «Чорний доктор», «Чорний полковник», назви яких походять від імені винограду. Та навіть поряд з ними пальму першості на найпрестижніших міжнародних конкурсах й дегустаціях традиційно отримують не менш рідкісні марки вин — «Сонячна долина», «Сурож», «Золота фортуна», пріоритет виготовлення яких теж належить винятково заводу «Сонячна долина». Їх також готують з благородних сортів винограду. Причому аборигенні сорти надають винам відтінків неповторного аромату з присмаком східних екзотичних фруктів, європейські підкреслюють вишуканість і гармонію. А кам'янисті грунти містять чимало кременю, присутність якого — ознака отримання витончених вин.

Усі понад 10 назв і видів десертних і марочних напоїв витримують у тиші й спокої підземель, обов'язково в дубових бочках і лише в постійній температурі не менш як три роки. Саме за цей відрізок часу різні вина набувають чарівної краси то темних, то сонячно-бурштинових тонів.

Ці вина здатні творити дива оздоровлення: зарубцьовують ушкодження шлунку, виводять токсини, тонізують, дають чудові результати у разі перевтоми, відновлення енергетичного потенціалу організму, їх застосовують як чудовий профілактичний і терапевтичний засіб, навіть... як протиотруту від укусів змій.

— Головним завданням виноградарів й виноробів старовинного підприємства у щоденній невсипущій праці залишається збереження класичних вітчизняних традицій та щонайвища якість вина, — каже відомий винороб, автор багатьох патентів власне винайдених сортів вин і способів їх виробництва, доктор економічних наук, академік Міжнародної академії виноградарства й виноробства та Української технологічної академії, директор заводу «Сонячна долина» Ревазі Рубенія. Серед відомих у світі понад 10 тисяч сортів винограду, більшість з яких використовують для виготовлення вина, кримські сорти цієї місцевості належать до найчудодійніших і цілющих. Бо якість вина визначається не лише сортом і кліматом, а й досвідом, майстерністю й інтуїцією та фантазією винороба. На найпрестижніших міжнародних конкурсах і дегустаціях вина Сонячної долини удостоєні майже шістдесяти золотих й тридцяти срібних медалей, нагороджені багатьма кубками Гран-прі. Навіть на аукціоні «Сотбі» в Англії «Чорний доктор» незмінно займає перші місця. Головне правило, щоб отримувати насолоду від вина, — міра його споживання, адже наше життя надто коротке й безцінне, щоб пити кепські напої. Міцнішає Україна, тож унікальні вина Сонячної долини переходять у ранг повсякденних. Приємно, що наше життя дедалі частіше прикрашають вишукані, розкішні вітчизняні трунки, які заслужено вважаються одними з кращих у світі.

...Тут переконуєшся: саме поєднання своєрідного характеру чарівної Сонячної долини з її вічним ніжним букетом пахощів, які рознесить морський бриз, зберігаючи витончені тони, набуті винами у процесі витримки у стародавніх підвалах, безнастанна праця і творчість роблять ці напої такими неповторними, досконалими й улюбленими у справжніх цінителів, даруючи людям сили, здоров'я й довголіття.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

У підвалах «Архадересе» збереглася й старовинна плита із зображенням фамільного герба давнього власника цих земель: викарбуваний орел «чернігівської печатки»

ОГОЛОШЕННЯ

До уваги акціонерів АТЗТ «Рівент»!

АТЗТ «Рівент» повідомляє про скликання чергових зборів акціонерів, що відбудуться 25 листопада 2004 року о 10 годині за адресою: Україна, м. Рівне, вул. Млинівська, 1, актовий зал товариства.

Порядок денний:

1. Звіт директора за підсумками фінансово-господарської діяльності Товариства за 2002 рік.
2. Звіт Спостережної ради та Ревізійної комісії Товариства за 2002 рік.
3. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2002 рік.
4. Затвердження порядку покриття збитків за 2002 рік та нормативів планового розподілу прибутку на 2003 рік.
5. Внесення змін та доповнень до Статуту та внутрішніх документів Товариства.
6. Про зміни в складі органів управління та контролю Товариства.
7. Про затвердження незалежного реєстроутримувача.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 9.00 до 9.45 за місцем проведення зборів. Довідки за тел. 8 (0362) 222341.

Полтавська Філія Агентства з питань банкрутства організовує публічні торги (аукціон) з продажу майнових активів, що належать Гребінківській районній міжгосподарській будівельній організації за адресою: Полтавська обл., м. Гребінка, вул. Крупської, 44, та село Корніївка, Гребінківського району.

Лот №1. Цілісний майновий комплекс з матеріально-товарними цінностями, що включає в себе:

Автогараж, Контору, Склад № 2, Гараж, Приміщення пилорами, Склад для зберігання цементу, Будівля № 1, Будівля № 2, Будівля прохідної, Будівля механічної майстерні. Туалет, Розчинний вузол, Асфальтовий майданчик, Водопровід, Приміщення заправочної станції, МТЦ. Ємкість 5 $м^3$. Ємкість 20 $м^3$.

Початкова ціна, згідно експертного висновку, складає 48294,04 (сорок вісім тисяч двісті дев'яносто чотири) грн. 04 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 2414,70 (дві тисячі чотириста чотирнадцять) грн. 70 коп.

Лот № 2. Гуртожиток та сарай в (с. Корніївка).

Початкова ціна, згідно експертного висновку, складає 3057,60 (три тисячі п'ятдесят сім) грн., 60 коп. в т. ч. ПДВ. Гарантійний внесок для участі у публічних торгах складає 152,88 (сто п'ятдесят дві) грн. 88 коп.

Реєстраційний внесок для участі у публічних торгах складає 17 (сімнадцять) грн. Заяви на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються службою організації торгів до 05.10.2004 р. м. Полтава, Майдан Незалежності, 1Б. кім 18, години праці з 8 до 18 год., телефон: 50-80-67.

Гарантійні внески приймаються на р/р № 26004110142819 у ПОФ АППБ «Аваль», МФО 331605 ЗКПО 26252785 до 05.10.2004 р. Реєстраційні внески приймаються на р/р № 26003100142819 у ПОФ АППБ «Аваль» МФО 331605 ЗКПО 26252785 до 05.10.2004 р.

Публічні торги (аукціон) відбудеться 08.10.2004 р. об 11.00 за адресою: м. Полтава, Майдан Незалежності. 1Б, актовий зал.

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) за заявою Державної податкової інспекції в м. Керч порушено справу № 2-6/11770-2004 про банкрутство боржника - ВАТ «Азовський завод будівельних матеріалів» (98300, м. Керч, вул. Кулакова, 1А, розрахункові рахунки № 26000305392437, № 26002303392437 в Керченському відділенні Промінвестбанку, МФО 324548, код ЗКПО 00290854).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Єременко Галина Володимирівна (ліцензія арбітражного керуючого 10.02.2004 р., АА № 719809), яка мешкає за адресою: АРК, Нижньогірський район, с. Митрофанівка, вул. Ровенська, 13.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 08.09.04 р. по справі № Б-48/56-04 визнав банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Промінь», (ЄДРПОУ 00706256, Харківська обл., Сахновщинський р-н, с. Катеринівка) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гузь Ольгу Пантеліївну (ліц. АА № 250400 від 27.03.2002 р.).

Закрите акціонерне товариство «Ізмаїльський винзавод»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 16 листопада 2004 р. о 14:00 за адресою: Україна, Одеська обл., м. Ізмаїл, вул. Гагаріна, 44. Реєстрація акціонерів проводиться за місцем проведення зборів з 11:00 до 13:45.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання органів управління ЗАТ «Ізмаїльський винзавод».
2. Про внесення змін і доповнень до Статуту ЗАТ «Ізмаїльський винзавод».

Довідки за тел.: (04841) 5-33-50.

Для участі у загальних зборах потрібно мати: акціонерам - документ, що посвідчує особу (паспорт), представникам акціонерів - доручення на право представництва та документ, що посвідчує особу.

Правління ЗАТ «Ізмаїльський винзавод».

Правління Закритого акціонерного товариства транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія «Укртатнафта» повідомляє, що Загальні збори акціонерів відбудуться 12 листопада 2004 р. об 11.00 год. (за місцевим часом) за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3, офіс АТ «Укртатнафта»

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності АТ «Укртатнафта» у 2002 році.
2. Звіт Ревізійної комісії АТ «Укртатнафта» про результати перевірки фінансово-господарської діяльності АТ «Укртатнафта» за 2002 рік.
3. Затвердження балансу, звіту про фінансові результати з урахуванням висновків Ревізійної комісії та аудиторської перевірки достовірності бухгалтерської звітності за 2002 рік.
4. Про розподіл прибутку за 2002 рік. Затвердження термінів, порядку виплати дивідендів.
5. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності АТ «Укртатнафта» у 2003 році.
6. Звіт Ревізійної комісії АТ «Укртатнафта» про результати перевірки фінансово-господарської діяльності АТ «Укртатнафта» за 2003 рік.
7. Затвердження балансу, звіту про фінансові результати з урахуванням висновків Ревізійної комісії та аудиторської перевірки достовірності бухгалтерської звітності за 2003 рік.
8. Про розподіл прибутку за 2003 рік. Затвердження термінів, порядку виплати дивідендів.
9. Затвердження Положення «Про представництво АТ «Укртатнафта» в м. Київ» у новій редакції.
10. Про затвердження (підтвердження повноважень) реєстроутримувача, який здійснює ведення реєстру власників іменних цінних паперів АТ «Укртатнафта».
11. Про схвалення рішення Спостережної Ради Компанії відносно припинення виконання рішення Загальних зборів акціонерів АТ «Укртатнафта» (протокол № 10 від 15.01.2003 р.) про обрання членів Спостережної Ради Компанії в частині, що стосується обрання С. Н. Глушко членом Спостережної Ради.
12. Про затвердження Статуту та внутрішніх положень про органи управління АТ «Укртатнафта» у новій редакції.
13. Про припинення повноважень членів Правління і обрання нового складу членів Правління АТ «Укртатнафта».
14. Про припинення повноважень членів Спостережної Ради та обрання нового складу членів Спостережної Ради.
15. Про припинення повноважень членів Ревізійної комісії та обрання нового складу членів Ревізійної комісії.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів відбудеться в день проведення зборів на підставі документу, що посвідчує особу. Крім того, представник акціонера повинен мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства України, керівник юридичної особи, що є акціонером, — документ, що підтверджує його повноваження.

Початок реєстрації: 10.00

Закінчення реєстрації: 10.50

З матеріалами з питань Порядку денного Загальних зборів акціонерів можна ознайомитися у робочі дні за адресою:

м. Кременчук, вул. Свіштовська, 3

Управління з корпоративних прав та акціонерного капіталу

Довідки за телефонами у м. Кременчуці:

(0536) 76-19-19, 76-82-95, 76-86-17

Факс (0536) 76-19-33

Господарський суд м. Києва порушив справу № 43/657 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Наше FM» (вул. Нагірна, 24/1, м. Київ, код ЄДРПОУ 30525369, р/р 2600930012962 в АТ «ВАБанк», м. Києва, МФО 321637).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Стоян Марину Миколаївну (Ліцензія серії АА № 783109, видана Міністерством економіки та з питань Європейської інтеграції України 20.04.2004 р.), поштова адреса: м. Київ, а/с 34.

Письмові заяви конкурсних кредиторів з підтверджуючими вимогами документами приймаються до господарського суду протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. Копії заяв конкурсних кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Особи. Що бажають прийняти участь в санації боржника. Можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції відносно санації.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) порушено провадження у справі № 9/30 про банкрутство Кооперативного підприємства «Гощанське міське роздрібно-торгове підприємство» (35400, Рівненська обл., смт. Гоща, вул. Нова, 2, код. ЄДРПОУ 01764254).

Рахунки у банківських установах відсутні.

Розпорядником майна призначено Драгун Ірину Іванівну, ліцензія № 719819.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в м. Києві та Київській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ "Південний електромашинобудівний завод", (код за ЄДРПОУ 00213196) в процедурі санації

Об`єкт продажу:

Цілісний технологічний комплекс у скаладі метизного цеху та станція нейтралізації, початкова ціна продажу 1 440 000,00 грн. з урахуванням ПДВ, розмір гарантійного внеску 72 000,00 грн., Херсонська обл., м. Н. Каховка, вул. Першотравнева,35.

Гарантійні внески вносяться на р/р № 26000008913 в КЦФ АППБ "Аваль" в м. Києві, МФО 322904, код ЄДРПОУ 26252130. Одержувач: Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в місті Києві та Київській області. Адреса: 03150, м. Київ, вул. П.Любченка, 15, кім. 512, тел. 261-19-97. Відповідальна особа - Федоров І.В. Час прийому: Пн.-Чт. - 10.00-17.00; Пт. - 10.00-15.45.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок 8(050)315-74-30, відповідальна особа Лазаренко Сергій Анатолійович.

Час для ознайомлення: Пн. - Чт. - з 10.00 до 17.00 години. П'ятниця - з 10.00 до 15.45 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні "08" жовтня 2004 року.

Дата, час та місце проведення аукціону: аукціон буде проведено "12" жовтня 2004 р. об 11-й годині за адресою: 03150, м. Київ, вул. П. Любченка, 15, в актовому залі, 5 поверх.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заноситься результат публічних торгів ціна продажу, відомості про переможця аукціону, сума та номер рахунку на який переможцю потрібно внести кошти. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Копія затвердженого протоколу видається переможцю аукціону. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу. Гарантійний внесок, унесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту. Передача об'єкту переможцю аукціону здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договорами купівлі-продажу. Переоформлення прав власності на придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону самостійно за власний рахунок.

Шановний акціонер!

Закрите акціонерне товариство «Севастопольська рибодобувна компанія»

Повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 12 листопада 2004 року о 10 годині за адресою: Місто Київ, вул. Кутузова, 18/9.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління. 2. Перевибори голови правління. 3. Затвердження контракту з головою правління.

Реєстрація учасників зборів відбудеться 12 листопада 2004 р. з 09:00 до 10:00 за адресою: Місто Київ, вул. Кутузова, 18/9.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати: Документи, що посвідчують особу, доручення на право представляти акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Довідки за телефоном: 8(0692) 41 12 95.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор СТОВ «Нектар», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи СТОВ «Нектар», які знаходяться за адресою: Великоновоселковський район, с. Шахтерське: 1. Автомобілі та с/г техніка, під розбирання, (24 од. згідно зі списком), початкова ціна продажу — 19536,73 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 976,84 грн. 2. Автомобіль ГАЗ 53, 1983 р., початкова ціна продажу — 746,24 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 37,31 грн. 3. Автомобіль ГАЗ 52, 1990 р., початкова ціна продажу — 783,36 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок —39,17 грн. 4. Ємності для зберігання ПММ, непридатні для подальшого використання (23 од.), початкова ціна продажу — 7122,63 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 356,13 грн. 5. Будівля та споруди (12 од. згідно зі списком), під розбирання, початкова ціна продажу — 69409,61 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок — 3470,48 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 22 жовтня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 28 жовтня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: bankruptcy. internet. dn. ua

---

Господарський суд Автономної Республіки Крим порушив справу № 2-20/12269-2004 про визнання банкрутом Малого приватного підприємства «Данко». Юридична адреса: 97400, А. Р. Крим, м. Євпаторія, вул. Конституції, 36, к. 702, код ЄДРПОУ 30025197, п/р № 26009307468001 в ЄФ КБ «Приватбанк», МФО 384566.

Розпорядником майна призначений Біда Володимир Андрійович (ліцензія арбітражного керуючого № 719884 серія АА від 04.03.04), адреса: 95000, м. Сімферополь, вул. Роднікова, 8.

Письмові заяви кредиторів і можливих санаторів направляються в місячний термін із дня публікації в Господарський суд АР Крим.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 15.09.04 р. по справі № Б-31/26-04 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Удянське», (ЄДРПОУ 30767711, Харківська обл., Золочівський р-н, с. Уди) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шершня Ю. С., ліц. АА № 719764 від 28.01.2004 р., 61002 м. Харків, вул. Петровського, 6/8, кв. 15, т. (057) 700-55-97.

ВАТ «ЖИТОМИРОБЛПАЛИВО»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 листопада 2004 року о 10 годині за адресою: м. Житомир, вул. Ватутіна, № 63.

Порядок денний

1. Звіт спостережної ради, правління та ревізійної комісії за 2002-2003 р.
2. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2002-2003 роки.
3. Аналіз фінансово-господарської діяльності товариства, заходи по збільшенню доходів від діяльності.
4. Внесення змін до складу правління та ревізійної комісії.

Реєстрація учасників зборів з 9.00 до 10.00.

Акціонерам мати при собі документ, що засвідчує особу, представникам акціонерів - паспорт та доручення.

Довідки за телефоном: 37-14-29.

Михайло ВИШИВАНЮК: «Я подумав, не дай, Бог, куля...»

Як повідомлялося, прикрий інцидент стався з Прем'єр-міністром України Віктором Януковичем у п'ятницю в Івано-Франківську, куди він прибув з робочим візитом. Не встиг прем'єр вийти з автобуса, як у нього шпурнули якимсь предметом. Сталося це біля центрального входу до Прикарпатського університету імені Василя Стефаника, колективові якого він мав вручити Указ Президента про присвоєння університету статусу національного. Прем'єр упав, до нього моментально кинулися охоронці, заступили його і швидко занесли до автомобіля, котрий помчав до реанімаційного відділення обласної клінічної лікарні. Все сталося так блискавично, що попервах ніхто нічого не міг зрозуміти. На тротуарі лежало розбите яйце, яке встигли сфотографувати і зняти відеокамери.

Надалі з боку офіційних джерел стався різнобій інформації щодо того, чим саме вцілили в прем'єра. Говорили навіть про те, що в нього кинули каменем чи акумулятором відеокамери. А попередній діагноз лікарів твердив, що падіння прем'єра спричинив «колаптоїдний стан унаслідок поранення гострим предметом».

На щастя, прем'єра незабаром показали на телеекранах. Керівник Івано-Франківського регіонального штабу кандидата в Президенти Віктора Ющенка Зіновій Шкутяк оприлюднив заяву, в якій категорично заперечив будь-яку причетність до інциденту активістів «Нашої України». Більше того, він підкреслив, що, отримавши повідомлення про приїзд Януковича, на засіданнях обласного штабу та політичної координаційної ради коаліції «Сила народу» було наголошено на повній толерантності до будь-кого з кандидатів на пост Президента, зокрема і Віктора Януковича.

За фактом хуліганства Івано-Франківським міським відділом УМВС України в області порушено кримінальну справу проти затриманого 17-річного студента першого курсу економічного факультету Прикарпатського університету. Його батько написав листа до Януковича, в якому каже, що ні він, ні його син не належать до якихось політичних партій. Вчинок сина, «якщо він мав місце», батько пояснює тим, що хлопець дуже вразливий і емоційний: «Якщо він і вчинив такі дії, то це можливо тільки в стані сильного емоційного збудження». Батько попросив вибачення у Віктора Януковича.

У суботу, наступного дня після інциденту, голова Івано-Франківської облдержадміністрації Михайло Вишиванюк дав пресконференцію. Він повідомив, що Прем'єр-міністр у даний час перебуває в урядовій лікарні в Феофанії. Стан його здоров'я задовільний. Скільки часу пробуде прем'єр в лікарні, вирішать медики. «Мені прикро і соромно за ганебний вчинок, який стався в Івано-Франківську, — сказав голова. — Водночас хочу зауважити, що поведінка купки молодиків не є характеристикою населення області, більшість якого засуджує цей вчинок». На запитання, про яких молодиків йдеться, крім названого студента, голова відповів, що «більше прізвищ йому не відомо».

Михайло Васильович зауважив, що Прем'єр-міністр не заслужив на таку «зустріч» в контексті тієї допомоги, яку він надав Прикарпаттю під час стихійного лиха, підвищення вдвічі стипендій та пенсій, надання університету статусу національного. Замість вдячності прем'єр отримав, за його словами, «два удари, один — в ділянку серця», в результаті чого в нього «заклинив якийсь нерв». Медики поставили йому діагноз «колаптоїдний стан». Михайло Васильович повідомив, що в телефонній розмові з ним Віктор Федорович сказав, що «зла на дітей не тримає, бо вони не зовсім розуміють, що діють», і має намір «просити Генпрокуратуру випустити хлопця, якому прощає цей проступок». Голова заявив, що не звинувачує в цьому «дикому вчинку» «Нашу Україну». Але поведінку хлопця розцінює як результат «політичного психозу, що створюється на мітингах». Щодо влади, то вона «ні разу не поливала брудом жодного кандидата».

На думку голови, хуліганська витівка завдала великої шкоди області, і насамперед економічної, до того ж знову «прославила» її на цілий світ. Власне, це і спричинило в нього думки про відставку, бо йому образливо, що стільки сил і здоров'я вкладає, щоб область мала позитивний імідж, а один такий вчинок зводить його зусилля нанівець. На запитання, чим все-таки кинули у Віктора Януковича, Михайло Васильович відповів, що «бачив краєм ока, як щось у нього летіло. Я подумав, не дай, Бог, куля. Тут гам, шум, крик. Важко було усвідомити, що сталося». Журналістів цікавило, чи є якісь підстави пов'язувати цей випадок з проявами націоналізму. «Оскільки я люблю свою країну, поважаю її герб, гімн, я теж є націоналіст», — відповів голова. Стосовно висловлювання Януковича про те, що після цього випадку він зрозумів: «Націоналізм — це хвороба», — Михайло Васильович пояснив, що є два види націоналізму: нормальний і крайній націоналізм, який висловлюється в гаслах «Україна для українців» та «Бий жидів!». Зазначимо, що молодь, яка зустрічала Януковича, мала в руках лише гасла «За Януковича! Вибір 2004». Підвищену увагу і шум навколо інциденту, який час від часу трапляється у світі з різними політичними діячами, голова пояснив тим, що «хуліганство зроблено по відношенню до Прем'єр-міністра, а це — символ держави», і погодився, що у випадку з Януковичем дуже не допрацювала служба охорони, бо в його бік «могли полетіти серйозні речі».

Як стало відомо з офіційних джерел, того самого дня затриманого юнака було звільнено з-під варти.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

P. S. ***Отруєння Ющенка, напад на Януковича — здається, це частки сценарію, розробленого третьою силою. Поки основні конкуренти звинувачуватимуть одне одного у підступах, тим самим дискредитуючи себе, свої команди, свої програми, справжній «кукловод» набиратиме сили і в потрібний момент вийде на авансцену. Можливо, це фантазія забитого політикою мозку. Однак Ющенку і Януковичу варто враховувати і такий варіант.***

СПОРТ

...І скриню медалей

Постійно українські атлети, котрі виступають на Паралімпійських іграх в Афінах, дарують нам радість. І за це їм — лицарям мужності — наші щира подяка і шана. Цілу скриню медалей назбирала наша команда останніми днями. Після неділі Україна в активі мала 48 нагород — 21 золоту, 11 срібних і 16 бронзових.

Звичайно, дорогоцінні геть усі медалі, незважаючи на те, з якого металу вони виготовлені. Однак важко втриматися, щоб не виокремити тих, хто по кілька разів піднімався на найвищу сходинку п'єдесталу пошани. Мова насамперед про донечанина **Віктора Смирнова**, який, вигравши запливи на 100 м вільним стилем і 100 м брасом (С-11), став п'ятиразовим (!) паралімпійським чемпіоном. Окрім цього, в його афінській колекції є ще срібна та бронзова відзнаки.

До речі, слідом за Віктором на 100-метрівці кролем фінішував наш Дмитро Алексєєв. А разом із Дмитром Кузміним, Сергієм Демченком та Сергієм Кліппертом він став переможцем в естафеті 4 х 100 м вільним стилем. А в неділю Алексєєв був перший на 50-метрівці вільним стилем (С-12). Срібним призером на 100 м у плаванні на спині став Кліпперт.

По дві золоті медалі в активі легкоатлетів Олексія Дриги та Антона Скачкова. Олексій виграв забіги на 800 і 400 м (Т-37). А Скачков був найсильніший у довжині та потрійному стрибку (F-46).

Ви, либонь, переживали, коли на дистанції 200 м буквально на фініші впала наша Оксана Кречуняк, котра лідирувала. А тепер давайте порадіємо разом за неї. Оксана — чемпіонка на 100-метрівці! Перше своє «золото» у штовханні ядра здобув Олександр Ясиновий. «Срібло» на 200-метрівці (Т-36) виборов Андрій Жильцов. Такий самий результат у Тетяни Якибчук (диск).

Тепер назвемо атлетів, яким дісталися бронзові медалі: легкоатлетам Володимирові Піддубному (ядро, F-11), Олександрові Іванюкіну (200 м, Т-11), плавцям Юлії Волковій (50 м в/с, С-12) та Юрію Андрюшину (50 м батерфляєм).

Збірна України з футболу (ДЦП) у півфіналі перемогла команду Росії — 4:1. В іншій парі Бразилія виграла в Аргентини — 4:1. Отже, фінал — Україна—Бразилія.

Фото Олександра ЗАДИРАКИ (Укрінформ).

На знімку: дворазовий паралімпійський чемпіон Антон Скачков.

Лише результати

Футбол. Чемпіонат України. Вища ліга. 8-й тур.

24 вересня. «Динамо» — «Металург» Д. 1:0. 6 000 глядачів. **Гол:** Шацьких, 36. **Дублери — 4:0.**

«Шахтар» — «Арсенал». 3:0. 18 500. Брандао, 64 (п), Матузалем, 80, Воробей, 88. **Вилучення:** Бєлік («Шахтар»), 90+3 (навмисний удар ліктем під час гри з нанесенням травми). **Дублери — 3:1.**

25 вересня. «Таврія» — «Металіст». 1:0. 3 200. Гігіадзе, 23 (п). **Дублери — 0:1.**

«Кривбас» — «Оболонь». 1:1. 11 200. Никитенко, 71 — Іващенко, 53. **Дублери — 1:2.**

«Закарпаття» — «Металург» Зп. 0:1. 5 200. Модебадзе, 67. **Дублери — 1:0.**

«Волинь» — «Борисфен». 0:0. 6 300. На 77-й хвилині Кунич («Волинь») не реалізував пенальті. **Дублери — 1:1.**

«Іллічівець» — «Ворскла-Нафтогаз». 2:0. 8 500. Мальцев, 30, Полуницький, 83 (автогол). **Дублери — 0:1.**

«Чорноморець» — «Дніпро». 2:0. 10 000. Косирін, 33, 65 (п). **Дублери — 2:0.**

	В	Н	П	М	О
Шахтар	8	0	0	19—2	24
Динамо	6	1	1	13—6	19
Металург Д	5	1	2	13—9	16
Волинь	4	1	3	8—8	13
Іллічівець	3	2	2	12—8	11
Металіст	3	2	3	12—12	11
Чорноморець	3	1	4	7—7	10
Дніпро	3	1	4	9—13	10
Кривбас	2	4	2	7—7	10
Арсенал	2	3	3	5—11	9
Закарпаття	2	2	3	5—6	8
Металург Зп	1	5	2	5—9	8
Оболонь	1	4	3	3—5	7
Ворскла-Нафтогаз	2	0	6	4—9	6
Таврія	1	3	4	5—8	6
Борисфен	0	4	4	4—11	4

***

Результати матчів суперників українських клубів в єврокубках у національних чемпіонатах. **Іспанія**. «Атлетік» (Більбао) — «Реал» (Мадрид). 2:1. «Мальорка» — «Барселона». 1:3. **Німеччина**. «Штутгарт» — «Байєр». 3:0. **Шотландія**. «Селтик» — «Данфермліна». 3:0. **Італія**. «Болонья» — «Рома». 3:1. «Лаціо» — «Мілан». 1:2 (обидва м'ячі в переможців забив Шевченко).

Баскетбол. Чоловіки. Чемпіонат Європи-2005. Відбірковий раунд. Україна—Угорщина. 77:70. Наша команда посіла друге місце слідом за німецькою і разом із нею вийшла до фінальної частини турніру.

Даруймо радість дітям!

Бориспіль. Тут у рамках Всеукраїнських літніх сільських спортивних ігор урочисто відкрито фінал дитячого футбольного фестивалю серед сільських школярів під девізом «Даруймо радість дітям!», організований ФСТ «Колос» та Федерацією футболу України. У святі взяли участь і привітали учасників Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, віце-прем'єр-міністр України Іван Кириленко, народний депутат України, президент Федерації футболу України Григорій Суркіс.

Одним із головних завдань Федерації футболу України є підтримка спорту на селі, впровадження уроку футболу в сільських загальноосвітніх школах, відбір талановитої сільської молоді до дитячо-юнацьких спортивних шкіл та футбольних клубів.

Протягом 2004 року кожна школа отримає не менш як 30 м'ячів, а загалом ФФУ вже передала школам 300 тисяч і до кінця року передасть ще 500 тисяч м'ячів. Кожний школяр отримає також зошит з фізичної культури, а кожен викладач — підручник «Футбол у школі».

«Lotto» — щаслива екіпіровка

ФФУ та компанія «Lotto» спорт Італія» уклали спонсорську угоду. За умовами контракту, підписи під котрим поставили президент ФФУ Григорій Суркіс та президент компанії «Lotto» Андреа Томат, до 2008 року ця торгівельна марка надаватиме для всіх професіональних і юнацьких команд федерації одяг та аксесуари для матчів і тренувань.

Усі колективи, за винятком національної та молодіжної збірних, вдягатимуть також бутси цієї фірми. Форму створено на основі кольорів державного прапора України. Вдома українські футболісти гратимуть у жовтих футболках, а на виїзді — в синіх.

Контракт передбачає в разі виходу національної команди України до фінальної частини чемпіонату світу-2006 створення спеціальної форми для цього турніру. Окрім того, обговорювалася можливість пошиву форми для широких верств населення в Україні з використанням простіших і дешевших матеріалів.

Наставник збірної України Олег Блохін так прокоментував подію:

— У новій формі ми вже зіграли поєдинки з данцями і казахстанцями. І вона виявилася щасливою...

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ⓟ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775 для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011179. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos